

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-92-03

Do druku nr 1800

Warszawa, 14 lipca 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o zawodzie lekarza
weterynarii i izbach lekarsko-
weterynaryjnych** wraz z projektami
podstawowych aktów wykonawczych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 Regulaminu Sejmu, przekazuję, **przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO

**PROJEKTU USTAWY
O ZMIANIE USTAWY O ZAWODZIE LEKARZA WETERYNARII
I IZBACH LEKARSKO-WETERYNARYJNYCH**

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 17 czerwca 2003 r.

Obszar Negocjacyjny: „Swobodny przepływ osób”
Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa Polski w Unii Europejskiej: rozdział 2
Priorytet 2.5

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem dostosowawczego charakteru
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowaną ustawę z odpowiednimi przepisami dyrektyw Unii Europejskiej (tabela zgodności)
4.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 13 czerwca 2003r.
5.	<p>Tłumaczenia zweryfikowane następujących aktów prawa Unii Europejskiej, w wersji papierowej i elektronicznej:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Dyrektywa Rady 78/1026/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie weterynarii, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE Nr L 362, 23/12/1978),2. Dyrektywa Rady 78/1027/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy weterynarii (Dz. Urz. WE Nr L 362, 23/12/1978),3. Dyrektywa Rady 81/1057/EWG z dnia 14 grudnia 1981 r. uzupełniająca dyrektywy 75/362/EWG, 77/452/EWG, 78/686/EWG i 78/1026/EWG, dotyczące wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarzy, pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, lekarzy dentyków i lekarzy weterynarii, w odniesieniu do praw nabytych (Dz. Urz. WE Nr L 385, 31.12.1981),4. Dyrektywa Rady 89/594 z dnia 30 października 1989 roku zmieniająca dyrektywy 75/362/EWG, 77/452/EWG, 77/686/EWG, 78/1026/EWG oraz 80/154/EWG odnoszące się do wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarzy, pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, lekarzy dentyków, lekarzy weterynarii oraz położnych, jak również dyrektywy 75/363/EWG, 78/1027/EWG oraz 80/155/EWG dotyczące koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do działalności lekarzy, lekarzy weterynarii i położnych (Dz. Urz. WE Nr L 341, 23.11.1989),5. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/19/WE z dnia 14 maja 2001 r. zmieniająca dyrektywy Rady 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy Rady 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 7/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, lekarza dentydy, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza (Dz. Urz. WE nr L 206, 31.07.2001);

Tabela zgodności
Do projektu ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i
izbach lekarsko-weterynaryjnych

Lp.	JPL	JUE	Uwagi
1.	art. 1 pkt 1 dot. art.1 ust. 3 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych	Dyr. 78/1026/EEC ¹ art.2	
2.	art. 1 pkt 2 dot. art. 2 ust. 1 pkt 1,2	Dyr. 78/1027/EEC ² art.1 ust.1 Dyr. 78/1026/EEC art.2	
3.	art. 1 pkt 2 dot. art.2 ust.1 pkt 3-6		Przepis o charakterze krajowym
4.	art.1 pkt 2 dot. art 2 ust. 2 pkt 1	Dyr. 78/1026/EEC art. 7	
5.	art 1 pkt 2 dot. art 2 ust. 2 pkt 2 oraz ust. 3,4		Przepis o charakterze krajowym
6.	art.1 pkt 3 dot. art.2a ust.1	Dyr. 78/1026/EEC art.4 i 4a Dyr. 78/1027/EEC art.1 ust.5 Dyr. 89/594/EWG ³ art. 19	
7.	art.1 pkt 3 dot. art.2a ust. 2	Dyr. 89/594/EWG art. 16 i 18	
8.	art.1 pkt 3 dot. art. 2b ust.1	Dyr. 78/1026/EEC art.4	
9.	art.1 pkt 3 dot. art.2b ust. 2		Przepis o charakterze krajowym
10.	art.1 pkt 3 dot. art. 2b ust.3 pkt.1	Dyr.78/1026/EEC art. 8	
11.	art. 1 pkt 3 dot. art 2b ust.3 pkt 2	Dyr. 78/1026/EEC art.6 ust. 1,2	
12.	art. 1 pkt 3 dot. art. 2b ust.4	Dyr. 78/1026/EEC art.9	
13.	art. 1 pkt. 3 dot. art. 2c		
14.	art.1 pkt 3 dot. art 2d		Przepis o charakterze krajowym
15.	art. 1 pkt 3 dot. art.2e ust.1	Dyr. 78/1026/EEC art. 10 ust.1	
16.	art.1 pkt 3 dot. art.2e ust.2	Dyr. 78/1026/EEC art.7 ust.2,3	
17.	art.1 pkt 3 dot. art.2e ust.3	Dyr. 78/1026/EEC art.10 ust. 2	
18.	art.1 pkt 3 dot. art.2e ust.4	Dyr. 78/1026/EEC art. 15	
19.	art.1 pkt 3 dot. art 2f		Przepis o charakterze krajowym
20.	art.1 pkt 3 dot. art. 2g		Przepis o charakterze krajowym
21.	art.1 pkt 3 dot. art. 2h ust.1	Dyr. 78/1026/EEC art. 12 ust.2	

Lp.	JPL	JUE	Uwagi
22.	art. 1 pkt 3 dot. art 2h ust. 2	Dyr. 78/1026/EEC art 12 ust.4	
23.	art.1 pkt.3 dot. art. 2h ust.3		Przepis o charakterze krajowym
24.	art.1 pkt 3 dot. art.2h ust.4	Dyr. 78/1026/EEC art. 15	
25.	art.1 pkt 3 dot. art 2i	Dyr. 78/1026/EEC art.13	
26.	art.1 pkt 3 dot. art 2j	Dyr. 78/1026/EEC art. 5	
27.	art.1 pkt 3 dot. art. 2k	Dyr. 78/1026/EEC art.14 ust. 1,3	
28.	art.1 pkt 4 dot. art.6a		Przepis o charakterze krajowym
29.	art.1 pkt 5 dot. art. 7 ust.1		Przepis o charakterze krajowym
30.	art.1 pkt 6 dot. art. 10 ust.2 pkt 1 i 2		Przepis o charakterze krajowym
31.	art.1 pkt 7 dot. art. 17 ust 1a i 1b		Przepis o charakterze krajowym
32.	art.1 pkt 8 dot. art. 18		Przepis o charakterze krajowym
33.	art.1 pkt 9 dot. art. 39 ust.1 pkt 15,16 i 17		Przepis o charakterze krajowym
34.	art.1 pkt 10 dot. art.51 ust.3		Przepis o charakterze krajowym
35.	art.2		Przepis o charakterze krajowym
36.	art.3		Przepis o charakterze krajowym

¹ Dyrektywa Rady 78/1026/EEC z dnia 18 grudnia 1978 roku w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów stwierdzających formalne kwalifikacje w dziedzinie medycyny weterynaryjnej, włącznie ze środkami mającymi ułatwić skuteczne stosowanie prawa do wykonywania zawodu i wolności świadczenia usług zmieniona Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 roku.

² Dyrektywa Rady 78/1027/EEC z dnia 18 grudnia 1978 roku w sprawie koordynacji przepisów ustanowionych na mocy praw, rozporządzeń lub czynności administracyjnych dla działalności lekarzy weterynarii zmieniona Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 roku.

³ Dyrektywa Rady 89/594 z dnia 30 października 1989 roku zmieniająca dyrektywy 75/362/EWG, 77/452/EWG, 77/686/EWG, 78/1026/EWG oraz 80/154/EWG odnoszące się do wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarzy, pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, lekarzy dentyków, lekarzy weterynarii oraz położnych, jak również dyrektywy 75/363/EWG, 78/1027/EWG oraz 80/155/EWG dotyczące koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do działalności lekarzy, lekarzy weterynarii i położnych

DYREKTYWA RADY

z dnia 18 grudnia 1978 r.

**w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie weterynarii, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług
(78/1026/EWG)**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego Artykuły 49, 57, 66 i 235,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z Traktatem, począwszy od końca okresu przejściowego zabronione jest stosowanie jakichkolwiek praktyk dyskryminacyjnych ze względu na przynależność państwową w odniesieniu do przedsiębiorczości i świadczenia usług; zasada niedyskryminacji ma zastosowanie zwłaszcza w zakresie przyznawania prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii, a także w zakresie rejestracji lub uzyskiwania członkostwa w organizacjach i instytucjach zawodowych;

niemniej jednak wydaje się pożądane wprowadzenie określonych przepisów dla ułatwienia skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w dziedzinie weterynarii;

zgodnie z Traktatem od Państw Członkowskich wymaga się nieudzielania pomocy w sposób, który mógłby utrudniać warunki podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej;

;

artykuł 57 ustęp 1 Traktatu przewiduje przyjęcie dyrektyw w celu wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji; celem niniejszej dyrektywy jest uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, dzięki czemu działalność w zakresie weterynarii może być podejmowana i prowadzona;

¹ Dz.U. nr C 92 z 20.7.1970, str. 18.

² Dz.U. nr C 19 z 28.2.1972, str. 10.

³ Dz.U. nr C 60 z 14.6.1971, str.3.

w świetle istniejących różnic między Państwami Członkowskimi w zakresie rodzaju i okresu kształcenia lekarzy weterynarii, należy przewidzieć pewne przepisy koordynujące w celu umożliwienia Państwom Członkowskim prowadzenie procesu wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających kwalifikacje; taka koordynacja została dokonana dyrektywą Rady 78/1027/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. dotyczącą koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy weterynarii⁴;

w odniesieniu do posiadania zaświadczenia o wykształceniu, ponieważ dyrektywa w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów nie zakłada równoważności wykształcenia objętego takimi dyplomami, powinno być dozwolone posługiwanie się takimi kwalifikacyjnymi jedynie w języku Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec;

w celu ułatwienia stosowania niniejszej dyrektywy przez władze krajowe, Państwa Członkowskie mogą postanowić, że poza zaświadczeniami o wykształceniu, osoba, która spełnia wymagane przez dyrektywę warunki wykształcenia musi dostarczyć zaświadczenie od właściwych władz kraju swojego pochodzenia lub kraju, z którego przybywa, stwierdzające, że te zaświadczenia o wykształceniu są zaświadczeniami objętymi niniejszą dyrektywą;

w przypadku świadczenia usług, wymóg rejestracji lub członkostwa w organizacjach bądź instytucjach zawodowych, jako odnoszący się ustalonego i stałego charakteru działalności prowadzonej w kraju przyjmującym, stanowiłby bez wątpienia przeszkodę dla osoby zamierzającej świadczyć usługi, ze względu na czasowy charakter jej działalności; a zatem wymóg ten należy znieść; jednakże w tym przypadku należy zagwarantować nadzór nad dyscypliną zawodową, który powinien być sprawowany przez organizacje lub instytucje zawodowe; w tym celu należy przewidzieć, z zastrzeżeniem stosowania art. 62 Traktatu, że dana osoba może zostać zobowiązana do przedłożenia właściwym władzom przyjmującego Państwa Członkowskiego danych odnoszących się do świadczenia usług;

w odniesieniu do wymagań odnoszących się do nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii, należy dokonać rozróżnienia pomiędzy wymaganiami, które należy spełnić rozpoczynając wykonywanie zawodu a wymaganiami niezbędnymi przy jego wykonywaniu;

w odniesieniu do działalności lekarzy weterynarii będących w stosunku pracy, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników we Wspólnocie⁵, nie określa żadnych szczególnych postanowień odnoszących się do nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii, dyscypliny zawodowej lub wykorzystywania wymienionych tam tytułów zawodowych; w zależności od Państwa Członkowskiego, takie zasady są lub mogą być stosowane w odniesieniu do pracowników najemnych jak i pracujących na własny rachunek; działalność lekarzy weterynarii we wszystkich Państwach Członkowskich wymaga posiadania dyplomu, świadectwa lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji danej osoby jako lekarza weterynarii; takie działalności wykonywane są zarówno przez pracowników najemnych jak i pracujących na własny rachunek, lub przez tę samą osobę w obydwu formach w okresie jej pracy

⁴ Dz.U nr L 362, z 23.12.1978, str.7.

⁵ Dz.U nr L 257 z 19.10.1968, str. 2

zawodowej; w celu zachęcenia do możliwie swobodnego przepływu tych specjalistów w obrębie Wspólnoty wydaje się zatem konieczne, aby niniejszą dyrektywą objąć lekarzy weterynarii pozostających w stosunku pracy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa dotyczy działalności lekarzy weterynarii.

ROZDZIAŁ II

DYPLOMY, ŚWIADECTWA I INNE DOKUMENTY POTWIERDZAJĄCE POSIADANIE KWALIFIKACJI W DZIEDZINIE WETERYNARII

Artykuł 2

Każde Państwo Członkowskie uznaje dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, wydane obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie zgodnie z art. 1 dyrektywy 78/1027/EWG, które są wymienione w art. 3, poprzez nadanie takim kwalifikacjom, jeżeli chodzi o prawo do podjęcia i prowadzenia działalności przez danego lekarza weterynarii, takiej samej mocy obowiązującej na swoim terytorium, jakie to państwo przyznaje swoim dokumentom.

Jeżeli dyplom, świadectwo i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, wymienione w art. 3 były wydane przez wejściem w życie niniejszej dyrektywy, konieczne jest dołączenie zaświadczenia od właściwych władz kraju wydającego, w którym stwierdza się, że dany dokument jest zgodny z art. 1 dyrektywy 78/1027/EWG.

Artykuł 3

Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje określone w art. 2 są następujące:

a) *w Niemczech*

1. Zeugnis über die tierärztliche Staatsprüfung (świadectwo egzaminu państwowego w zakresie weterynarii) wydane przez właściwe władze;
2. Zaświadczenia od właściwych władz Republiki Federalnej Niemiec stwierdzające, że dyplomy wydane po dniu 8 maja 1945 r. przez właściwe władze Niemieckiej Republiki Demokratycznej są równoważne z dokumentami wymienionymi w pkt.1 powyżej;

b) *w Belgii*

le diplôme légal de docteur en médecine vétérinaire - het wettelijke diploma van doctor in de veeartsenijkunde of doctor in de diergeneeskunde (dyplom doktora weterynarii, wymagany przez prawo) wydany przez uniwersytety państwowe, centralną komisję egzaminacyjną lub przez oświatowe komisje egzaminacyjne uniwersytetu państwowego;

c) w Danii

bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab (cand. med. vet.) (świadcstwo potwierdzające zdanie egzaminu dla kandydatów nauk weterynaryjnych) wydane przez „Kongelige Veterinaer- og Landbohøjskole”;

d) we Francji

le diplôme de docteur vétérinaire d'État (państwowy stopień w dziedzinie weterynarii);

e) w Irlandii

1. stopień Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB); dyplom członkostwa w Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS) uzyskany w drodze egzaminu po pełnym toku studiów w szkole weterynaryjnej w Irlandii;
2. dyplom członkostwa w Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS) uzyskany w wyniku zdania egzaminu po pełnym toku studiów w szkole weterynaryjnej w Irlandii;

f) we Włoszech

il diploma di laurea di dottore in medicina veterinaria accompagnato dal diploma d'abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria wydany przez ministra edukacji na podstawie ustaleń państwowej komisji egzaminacyjnej;

g) w Luksemburgu

1. le diplôme d'État de docteur en médecine vétérinaire (państwowy dyplom w dziedzinie weterynarii) wydany przez państwową komisję egzaminacyjną, potwierdzony przez ministra edukacji;
2. dyplomy nadające wyższe wykształcenie w zakresie lekarza weterynarii wydane w jednym z krajów Wspólnoty i dające prawo do podjęcia kształcenia, ale nie do wykonywania zawodu, a uznane oficjalnie przez ministra edukacji zgodnie z ustawą z dnia 18 czerwca 1969 r. w sprawie wyższego wykształcenia i uznawania obcych stopni i dyplomów, łącznie ze świadectwem szkolenia praktycznego, potwierdzonym przez ministra zdrowia publicznego;

h) w Niderlandach

1. het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig examen (świadcstwo potwierdzające zdanie egzaminu w dziedzinie weterynarii);

2. het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd veeartsenijkundig examen (świadcstwo potwierdzające zdanie egzaminu w dziedzinie weterynarii);

i) w Wielkiej Brytanii

stopnie naukowe

- Bachelor of Veterinary Science (BVSc.),
- Bachelor of Veterinary Medicine (Vet.MB or BVet.Med.),
- Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM and S or BVMS),
- dyplom członkostwa w Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS) uzyskany w wyniku zdania egzaminu po pełnym toku studiów w szkole weterynaryjnej w Wielkiej Brytanii.

ROZDZIAŁ III

PRAWA NABYTE

Artykuł 4

W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji nie spełniają wszystkich minimalnych wymogów określonych w art. 1 dyrektywy 78/1027/EWG, każde Państwo Członkowskie uznaje, jako wystarczający dowód, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie weterynarii, wydane przez te Państwa Członkowskie przed wejściem w życie dyrektywy 78/1027/EWG, łącznie z zaświadczeniami, stwierdzającymi, że dane osoby faktycznie i zgodnie z prawem prowadziły daną działalność przez co najmniej trzy kolejne lata w okresie pięciu lat przed wystawieniem zaświadczenia.

ROZDZIAŁ IV

UŻYWANIE TYTUŁU OKREŚLAJĄCEGO WYKSZTAŁCENIE

Artykuł 5

1. Bez uszczerbku dla art. 13, przyjmujące Państwa Członkowskie zapewniają, że obywatele Państw Członkowskich, którzy spełniają warunki szczegółowo określone w art. 2 i 4 mają prawo do posługiwania się tytułami określającymi wykształcenie lub, o ile jest to stosowne, ich skrótami, obowiązującymi w Państwie Członkowskim ich pochodzenia lub w Państwie Członkowskim, z którego przybywają, w języku tego państwa. Przyjmujące Państwo Członkowskie może zażądać, aby dany tytuł był opatrzony informacją na temat nazwy i lokalizacji instytucji lub komisji egzaminacyjnej, która go nadała.

2. Jeżeli tytuł określający wykształcenie, używany w Państwie Członkowskim, z którego cudzoziemiec pochodzi lub przybywa, może być mylony w przyjmującym Państwie Członkowskim z tytułem wymagającym w tym państwie dodatkowego szkolenia, a którego dana osoba nie odbyła, przyjmujące Państwo Członkowskie może zażądać od takiej osoby,

aby używała tytułu obowiązującego w Państwie Członkowskim jego pochodzenia lub w Państwie Członkowskim, z którego on przybywa, w odpowiednim brzmieniu wskazanym przez przyjmujące Państwo Członkowskie.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY UŁATWIAJĄCE SKUTECZNE WYKONYWANIE PRAWA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I SWOBODY ŚWIADCZENIA USŁUG W DZIEDZINIE WETERYNARII

A. Przepisy szczególnie odnoszące się do prawa przedsiębiorczości

Artykuł 6

1. Przyjmujące Państwo Członkowskie, które wymaga od swoich obywateli dowodu nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii, kiedy podejmują po raz pierwszy działalność, określona w art. 1, przyjmuje jako wystarczający dowód w odniesieniu do obywateli innych Państw Członkowskich, zaświadczenia wydane przez właściwe władze w Państwie Członkowskim Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, potwierdzającego, że zostały spełnione wymagania Państwa Członkowskiego, dotyczące nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii, niezbędne do podjęcia danej działalności.

2. Jeżeli Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, nie wymaga dowodu nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii od osób zamierzających podjąć daną działalność po raz pierwszy, przyjmujące Państwo Członkowskie może zażądać od Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, wyciągu z rejestru sądowego lub w razie jego braku, równoważnego dokumentu wystawionego przez właściwe władze w Państwa Członkowskiego, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec.

3. Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie posiada szczegółowe informacje na temat ważnego zdarzenia, które wydarzyło się poza jego terytorium i które prawdopodobnie może mieć wpływ na podjęcie danej działalności na jego terytorium, może poinformować o tym Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec.

Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, sprawdza prawdziwość faktów. Władze tego państwa same podejmują decyzję w sprawie charakteru i zakresu przeprowadzanego dochodzenia oraz informują przyjmujące Państwo Członkowskie o jakimkolwiek dalszym działaniu, które podejmą w związku ze świadectwem lub dokumentami, które wydały.

4. Państwa Członkowskie zapewnią poufność przekazywanej informacji.

Artykuł 7

1. Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim obowiązujące przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne ustanawiające wymagania co do nieskazitelnego charakteru i nieposzlakowanej opinii, w tym przepisy dotyczące postępowania dyscyplinarnego za poważne wykroczenia zawodowe lub skazanie za przestępstwa w rozumieniu prawa karnego,

a odnoszące się do wykonywania działalności określonej w art. 1, Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, przesyła do przyjmującego Państwa Członkowskiego wszystkie niezbędne informacje o środkach lub postępowaniu dyscyplinarnym o charakterze zawodowym lub administracyjnym podjętego w odniesieniu do danej osoby, lub karach za przestępstwa w rozumieniu prawa karnego, nałożonych na nią w czasie wykonywania zawodu w Państwie Członkowskim, z którego pochodzi lub przybywa.

2. Jeśli przyjmujące Państwo Członkowskie posiada informacje odnośnie poważnego zdarzenia zaistniałego poza jego terytorium, a które może mieć wpływ na podjęcie działalności na jego terytorium, może powiadomić o tym zdarzeniu Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec.

Państwo Członkowskie pochodzenia obywatela lub Państwo Członkowskie, z którego ten obywatel przybywa sprawdzą te fakty. Władze tego państwa same zadecydują o charakterze i zakresie śledztwa i powiadomią państwo przyjmujące o wszelkich działaniach podjętych odnośnie informacji przekazanych zgodnie z ust. 1.

3. Państwa Członkowskie zapewnią poufność przekazanej informacji.

Artykuł 8

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie wymaga od jego obywateli, zamierzających podjąć lub wykonywać działalność określoną w art. 1, świadectwa o stanie zdrowia fizycznego i psychicznego, państwo akceptuje jako wystarczający dowód przedstawienie dokumentu żadanego w Państwie Członkowskim, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec.

Jeżeli Państwo Członkowskie, z którego pochodzi lub przybywa cudzoziemiec, nie nakłada tego rodzaju wymogów na osoby zamierzające podjąć lub wykonywać daną działalność, przyjmujące Państwo Członkowskie akceptuje od takiego obywatela zaświadczenie wystawione przez właściwe władze tego państwa, odpowiadające zaświadczeniom wydawanym w przyjmującym Państwie Członkowskim.

Artykuł 9

Dokumenty, o których mowa w art. 6 i 8, nie mogą być przedkładane później niż w okresie trzech miesięcy od daty ich wystawienia.

Artykuł 10

1. Postępowanie związane z przyznaniem danej osobie prawa do podjęcia działalności określonej w art. 1, zgodnie z art. 6, 7 i 8, musi zostać zamknięte jak najszybciej, lecz nie później niż w ciągu trzech miesięcy od daty przedłożenia wszystkich wymaganych dokumentów dotyczących danej osoby, z zastrzeżeniem opóźnień, jakie mogą wynikać z wszczęcia ewentualnego postępowania odwoławczego po zakończeniu tej procedury.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 6 ust. 3 oraz art. 7 ust. 2, wniosek o ponowne rozpatrzenie zawiesza bieg okresu wskazanego w ust. 1.

Państwo Członkowskie, do którego skierowano zapytanie, udziela odpowiedzi w ciągu trzech miesięcy. Jeżeli tego nie uczyni, przyjmujące Państwo Członkowskie może podjąć środki na podstawie posiadanych szczegółowych informacji na temat odnośnego poważnego zdarzenia.

Po otrzymaniu odpowiedzi lub po upływie tego terminu przyjmujące Państwo Członkowskie kontynuuje postępowanie określone w ust. 1.

Artykuł 11

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie wymaga od swoich obywateli zamierzających podjąć lub prowadzić działalność określoną w art. 1, aby składali przysięgę lub uroczyste oświadczenie i wówczas, gdy dana forma przysięgi lub oświadczenia nie może być użyta przez obywateli innych Państw Członkowskich, dane Państwo Członkowskie zapewni danej osobie możliwość złożenia przysięgi lub oświadczenia w stosownej i równoważnej formie.

B. Przepisy szczególne odnoszące się do świadczenia usług

Artykuł 12

1. Jeżeli Państwo Członkowskie wymaga od swoich obywateli zamierzających podjąć lub prowadzić działalność określoną w art. 1, zezwolenia lub członkostwa albo rejestracji w organizacji lub instytucji zawodowej, dane Państwo Członkowskie zniesie ten wymóg w stosunku do obywateli Państw Członkowskich w zakresie świadczenia usług.

Zainteresowana osoba świadczy usługi w oparciu o te same prawa i obowiązki, które przysługują obywatelom przyjmującego Państwa Członkowskiego; w szczególności podlega tym samym zasadom postępowania o charakterze zawodowym lub administracyjnym, które obowiązują w danym Państwie Członkowskim.

W tym celu oraz w uzupełnieniu do oświadczenia określonego w ust. 1 dotyczącego świadczenia usług, Państwa Członkowskie mogą, w celu umożliwienia wykonania przepisów dotyczących wykonywania zawodu będących w mocy na ich terytorium, wymagać albo automatycznej tymczasowej rejestracji albo członkostwa *pro forma* w organizacji lub instytucji zawodowej lub też jako alternatywne rozwiązanie, wpisu do rejestru, pod warunkiem, że rejestracja lub uzyskanie członkostwa nie spowoduje opóźnień czy też w inny sposób nie skomplikuje świadczenia usług albo nie będzie nakładało dodatkowych kosztów na osobę świadczącą usługi.

Jeżeli przyjmujące Państwo Członkowskie podejmie środki przewidziane w akapicie drugim lub poweźmie wiadomość o zdarzeniach, które są przeciwne niniejszym postanowieniom, informuje niezwłocznie Państwo Członkowskie, w którym osoba zainteresowana ma swoją siedzibę.

2. Przyjmujące Państwo Członkowskie może zażądać od danej osoby złożenia uprzedniego oświadczenia wobec właściwych władz, dotyczącego świadczenia przez nią usług, jeżeli wymagają one tymczasowego pobytu na jego terytorium. W każdym przypadku przyjmujące Państwo Członkowskie może żądać od lekarza weterynarii wykonującego zawód w Państwie Członkowskim złożenia uprzedniego oświadczenia w sprawie świadczenia usług w formie wystawiania recepty lub świadectwa weterynaryjnego nie dotyczącego badania zwierząt, pod warunkiem, że taka praktyka jest dozwolona w ramach przepisów prawnych i

administracyjnych oraz reguł zawodowych, stosowanych w przyjmującym Państwie Członkowskim.

Przyjmujące Państwo Członkowskie żądające takiego uprzedniego oświadczenia podejmuje niezbędne środki do stworzenia możliwości złożenia omawianego oświadczenia, o ile jest to stosowne, dla usług świadczonych w ramach jednego i tego samego regionu, oraz na rzecz jednego lub więcej odbiorców w określonym czasie nie przekraczającym jednego roku.

W nagłych przypadkach omawiane oświadczenie może być złożone w możliwie krótkim terminie po wykonaniu usługi

3. Stosownie do ust. 1 i 2 przyjmujące Państwo Członkowskie może zażądać od danej osoby, przedstawienia jednego dokumentu lub większej ilości dokumentów zawierających następujące szczegóły:

- oświadczenie określone w ust. 2,
- zaświadczenie, stwierdzające, że zainteresowana osoba zgodnie z prawem prowadzi daną działalność w Państwie Członkowskim, w którym posiada siedzibę,
- zaświadczenie stwierdzające, że dana osoba posiada jeden z dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji odpowiednie do świadczenia danych usług określonych w niniejszej dyrektywie.

4. Dokument lub dokumenty wymienione w ust. 3 nie mogą być przedkładane później niż w ciągu 12 miesięcy od daty ich wystawienia.

5. Jeżeli Państwo Członkowskie, czasowo lub na stałe, pozbawia, w całości lub w części, jednego ze swoich obywateli lub obywatela innego Państwa Członkowskiego, który ma w tym państwie swoją siedzibę, prawo do prowadzenia działalności określonych w art. 1, to zapewnia odpowiednio, czasowe lub stałe, anulowanie zaświadczenia określone w ust. 3 akapit drugi

C. Przepisy wspólne dla prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług

Artykuł 13

Jeżeli w przyjmującym Państwie Członkowskim stosowanie tytułu zawodowego odnoszącego się do działalności określonych w art. 1, jest uregulowane przepisami, obywatele innych Państw Członkowskich, którzy spełniają warunki ustalone w art. 2 i 4 używają tytułu zawodowego przyjmującego Państwa Członkowskiego, które w danym państwie odpowiada wymienionym warunkom kwalifikacyjnym oraz używają jego skrótu.

Artykuł 14

1. Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki w celu umożliwienia zainteresowanym osobom uzyskania informacji w sprawie przepisów weterynaryjnych oraz, tam gdzie to ma zastosowanie, w sprawie etyki zawodowej, obowiązujących w przyjmującym Państwie Członkowskim.

W tym celu Państwa Członkowskie mogą tworzyć ośrodki informacyjne, w których takie osoby mogą uzyskać potrzebne informacje. W przypadku podejmowania działalności gospodarczej, przyjmujące Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby zainteresowane osoby kontaktowały się z tymi ośrodkami.

2. Państwa Członkowskie mogą tworzyć ośrodki określone w ust. 1, w strukturach właściwych władz i organów, które muszą zostać wyznaczone w okresie ustalonym w art. 18 ust. 1.

3. Państwa Członkowskie zapewnią, o ile to jest stosowne, aby zainteresowane osoby uzyskały, w swoim własnym interesie oraz w interesie klientów, przygotowanie językowe konieczne do wykonywania ich zawodu w przyjmującym Państwie Członkowskim.

ROZDZIAŁ VI

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 15

W razie uzasadnionych wątpliwości, Państwo Członkowskie może zażądać od właściwych władz innego Państwa Członkowskiego potwierdzenia autentyczności dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji określonych w rozdziale II, wydanych przez to drugie Państwo Członkowskie, a także potwierdzenia faktu, że dana osoba dopełniła wszystkich wymogów w zakresie wykształcenia, szczegółowo ustalonych dyrektywą 78/1027/EWG.

Artykuł 16

W okresie, ustalonym w art. 18 ust. 1, Państwa Członkowskie wyznaczą władze i organy właściwe do wydawania lub przyjmowania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, jak również dokumentów i informacji, określonych w niniejszej dyrektywie oraz niezwłocznie poinformują o tym inne Państwa Członkowskie i Komisję.

Artykuł 17

Niniejsza dyrektywa znajduje także zastosowanie w odniesieniu do obywateli Państw Członkowskich, którzy zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1612/68, prowadzą lub będą prowadzić działalność określoną w art. 1, w charakterze osób zatrudnionych jako pracownicy najemni.

Artykuł 18

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki konieczne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie dwóch lat od jej ogłoszenia i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 19

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 1978 r.

W imieniu Rady

H.-D. GENSCHER

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY 78/1027/EWG

z dnia 18 grudnia 1978 r.

dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy weterynarii

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności jego art. 49, 57, 66 i 235,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

mając na uwadze opinię Parlamentu Europejskiego²,

mając na uwadze opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

mając na celu wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie weterynarii, zgodnie z zaleceniem dyrektywy Rady 78/1026/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r., dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie weterynarii, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług⁴, porównywalny charakter kształcenia w Państwach Członkowskich pozwala, aby koordynacja w tym zakresie ograniczała się do wymogu zachowania minimalnych norm, pozostawiając przy tym Państwom Członkowskim swobodę organizacji kształcenia;

koordynacja warunków wykonywania tych czynności określona w niniejszej dyrektywie nie wyklucza żadnych późniejszych działań koordynacyjnych;

koordynacja przewidziana w niniejszej dyrektywie obejmuje kształcenie zawodowe lekarzy weterynarii; w odniesieniu do kształcenia, obecnie większość Państw Członkowskich nie dokonuje rozróżnienia między lekarzami weterynarii prowadzącymi działalność jako pracownicy najemni i lekarzami weterynarii pracującymi na własny rachunek; w celu wsparcia w najszerszym możliwym zakresie swobodnego przepływu wykwalifikowanych pracowników we Wspólnocie, tak szybko, jak jest to możliwe, konieczne wydaje się rozszerzenie stosowania niniejszej dyrektywy na lekarzy weterynarii zatrudnionych jako pracownicy najemni;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

¹ Dz.U nr N C 92 z dnia 20.7.1970, str. 18.

² Dz.U nr N C 19 z dnia 28.2.1972, str. 10.

³ Dz.U nr N C 60 z dnia 14.6.1971, str. 3.

⁴ Patrz str. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie wymagają od osób pragnących rozpocząć wykonywanie zawodu lekarza weterynarii od posiadania dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego formalnych kwalifikacji w zakresie weterynarii, o których mowa w art. 3 dyrektywy 78/1026/EWG, gwarantujących, że podczas pełnego okresu kształcenia dana osoba uzyskała:

- a) dostateczną znajomość dziedziny, na której weterynarze opierają swą działalność;
- b) dostateczną znajomość budowy i funkcjonowania zdrowych zwierząt, ich hodowli, reprodukcji, higieny ogólnej, a także żywienia, włącznie z technologią stosowaną podczas produkcji i konserwacji żywności odpowiadającej ich potrzebom;
- c) dostateczną znajomość zachowania się i ochrony zwierząt;
- d) dostateczną znajomość przyczyn, natury, przebiegu, skutków, diagnozy i leczenia chorób zwierzęcych, rozpatrywanych indywidualnie czy też grupowo; włączając specjalistyczną wiedzę o chorobach, które mogą się przenosić na człowieka;
- e) dostateczną znajomość medycyny prewencyjnej;
- f) dostateczną znajomość higieny i technologii produkcji, wytwarzania oraz wprowadzania do obiegu zwierzęcych środków spożywczych lub środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do konsumpcji przez człowieka;
- g) dostateczną znajomość przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do wyżej wymienionych dziedzin;
- h) dostateczne doświadczenie kliniczne i praktyczne pod odpowiednim nadzorem.

2. Całkowity czas trwania tego rodzaju kształcenia stomatologicznego obejmuje co najmniej pięcioletnie studia w pełnym wymiarze godzin z zakresu teorii i praktyki prowadzone przez uniwersytet, instytucję szkolnictwa wyższego uznawaną za instytucję o statusie równoważnym uczelni wyższej (uniwersytetowi) lub pod nadzorem uniwersytetu oraz obejmuje przedmioty wymienione w Załączniku.

3. Aby zostać przyjętym na takie studia, kandydat musi posiadać dyplom lub świadectwo, które daje mu prawo przyjęcia na dane studia na uniwersytetach państwa członkowskiego lub w instytucji szkolnictwa wyższego uznawanej za instytucję o statusie równoważnym uczelni wyższej (uniwersytetowi). 4. Żadne z postanowień niniejszej dyrektywy nie przeszkadza Państwom Członkowskim w przyznaniu na ich terytoriach, zgodnie z własnymi uregulowaniami, dostępu do działalności lekarza weterynarii i jej prowadzenia posiadaczom dyplomów, świadectw i innych dokumentów zaświadczających o posiadanych kwalifikacjach zawodowych, które nie zostały uzyskane w Państwie Członkowskim.

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa stosuje się także do obywateli państw członkowskich, którzy zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r., w sprawie swobody przemieszczania się pracowników we Wspólnocie⁵, prowadzą lub będą prowadzić jako pracownicy najemni działalność, o której mowa w art. 1 dyrektywy 78/1026/EWG.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą w terminie dwóch lat od jej notyfikacji i powiadomią o tym niezwłocznie Komisję.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą. (Komisja poinformuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.)

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa odnosi się do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 1978 r.

W imieniu Rady
H.-D. GENSCHER
Przewodniczący

⁵ Dz.U nr N L 257 z dnia 19.10.1968, str. 2.

ZAŁĄCZNIK

PROGRAM STUDIÓW WETERYNARYJNYCH

Program studiów prowadzących do uzyskania dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie formalnych kwalifikacji lekarza weterynarii, powinien obejmować co najmniej poniższe przedmioty. Nauczanie jednego lub kilku z tych przedmiotów może odbywać się w ramach lub w związku z innymi kursami.

a) Przedmioty podstawowe:

- fizyka,
- chemia,
- biologia świata zwierząt,
- biologia świata roślin,
- matematyka stosowana nauk biologicznych;

b) Przedmioty szczegółowe:

I grupa: nauki podstawowe:

- anatomia (włącznie z histologią i embriologią),
- fizjologia,
- biochemia,
- genetyka,
- farmakologia,
- farmacja,
- toksykologia,
- mikrobiologia,
- immunologia,
- epidemiologia,
- etyka zawodowa.

II grupa: nauki kliniczne:

- położnictwo,
- patologia (włącznie z anatomią patologiczną),
- parazytologia,
- medycyna i chirurgia kliniczna (włącznie z anestezjologią),
- zajęcia kliniczne ze zwierzętami domowymi, drobiem i innymi gatunkami zwierząt,
- medycyna prewencyjna,
- radiologia,
- reprodukcja i zakłócenia w reprodukcji,
- policja sanitarna i zdrowie publiczne
- medycyna sądowa i ustawodawstwo weterynaryjne,
- terapeutyka,
- propedeutyka.

III grupa: produkcja zwierzęca:

- produkcja zwierzęca,
- żywienie zwierząt,
- agronomia,
- ekonomika rolnictwa,

- hodowla zwierząt,
- higiena weterynaryjna,
- etiologia i ochrona zwierząt;

IV grupa: higiena żywności:

- inspekcja i kontrola zwierzęcych środków spożywczych lub środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego,
- higiena i technologia żywności,
- prace praktyczne (włącznie z praktykami w miejscach uboju i obróbki środków spożywczych).

Kształcenie praktyczne może przybrać formę stażu, o ile odbywa się on w pełnym wymiarze czasu i pod bezpośrednią kontrolą właściwego organu i nie przekracza sześciu miesięcy, w ramach pięcioletniego okresu całkowitych studiów.

Rozłożenie nauczania teoretycznego i praktycznego na poszczególne grupy materiału powinno być zrównoważone i skoordynowane w taki sposób, żeby wiadomości i doświadczenia wymienione w art. 1 pkt. 1 niniejszej dyrektywy mogły być osiągnięte w sposób właściwy, aby pozwoliło weterynarzowi na wywiązanie się ze wszystkich jego zadań.

DYREKTYWA RADY

z dnia 14 grudnia 1981 r.

**uzupełniająca dyrektywy 75/362/EWG, 77/452/EWG, 78/686/EWG i 78/1026/EWG,
dotyczące wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów
potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarzy, pielęgniarek odpowiedzialnych za
opiekę ogólną, lekarzy dentyistów i lekarzy weterynarii, w odniesieniu do praw
nabytych**

(81/1057/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49, 57 i 66,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

w dyrektywach 75/362/EWG⁴, 77/452/EWG⁵, 78/686/EWG⁶ i 78/1026/EWG⁷ które mają na celu wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji odpowiednio lekarzy, pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, lekarzy dentyistów i lekarzy weterynarii, zawierających postanowienia ułatwiające skuteczne korzystanie z prawa zakładania przedsiębiorstw i swobody świadczenia usług, postanowienia odnoszące się do praw nabytych dotyczą dyplomów, świadectw i innych dokumentów poświadczających posiadane kwalifikacje lekarza, pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, lekarza dentyistę i lekarza weterynarii, wydanych przez Państwa Członkowskie przed wdrożeniem powyższych dyrektyw;

postanowienia te nie mają więc zastosowania do dyplomów, świadectw i innych dokumentów poświadczających posiadane kwalifikacje i wykształcenie niespełniające podstawowych wymogów kształcenia przewidzianych w dyrektywach 75/363/EWG⁸,

¹ Dz.U. C 121 z 23.5.1981, str. 3.

² Dz.U. C 172 z 13.7.1981, str. 114.

³ Dz.U. C 185 z 27.7.1981, str. 7.

⁴ Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 1.

⁵ Dz.U. L 176 z 15.7.1977, str. 1.

⁶ Dz.U. L 233 z 24.8.1978, str. 1.

⁷ Dz.U. L 362 z 23.12.1978, str. 1.

⁸ Dz.U. L 167 z 30.6.1975, str. 14.

77/453/EWG⁹, 78/687/EWG¹⁰ i 78/1027/EWG¹¹ oraz rozpoczęte przed a ukończone po wdrożeniu wyżej wymienionych dyrektyw;

uwzględnienie tego pominięcia uważa się za celowe,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Art. 9 ustępy 1 i 2 dyrektywy 75/362/EWG, art. 4 dyrektywy 77/452/EWG, art. 7 ustępy 1 i 2 dyrektywy 78/686/EWG oraz art. 4 dyrektywy 78/1026/EWG będą miały również zastosowanie do dyplomów, świadectw i innych dokumentów poświadczających posiadane kwalifikacje i odbycie kształcenia niespełniającego wymagań przewidzianych w artykułach od 1 do 5 dyrektywy 75/363/EWG, art. 1 dyrektywy 77/453/EWG, w artykułach od 1 do 3 dyrektywy 78/687/EWG oraz w art. 1 dyrektywy 78/1027/EWG, jeśli zostało ono rozpoczęte przed a ukończone po wdrożeniu wyżej wymienionych dyrektyw.

Artykuł 2

Nie później niż do 30 czerwca 1982 r. Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki w celu dostosowania przepisów krajowych do wymogów niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 grudnia 1981 r.

W imieniu Rady
G. HOWE
Przewodniczący

⁹ Dz.U. L 176 z 15.07.1977, str. 8.

¹⁰ Dz.U. L 233 z 24.08.1978, str. 10.

¹¹ Dz.U. L 362 z 23.12.1978, str. 7.

DYREKTYWA RADY

z dnia 30 października 1989 r.

zmieniająca dyrektywy 75/362/EWG, 77/452/EWG, 77/686/EWG, 78/1026/EWG oraz 80/154/EWG odnoszące się do wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarzy, pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, lekarzy dentyistów, lekarzy weterynarii oraz położnych, jak również dyrektywy 75/363/EWG, 78/1027/EWG oraz 80/155/EWG dotyczące koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do działalności lekarzy, lekarzy weterynarii i położnych

(89/594/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49, 57 ust. 1 i ust. 2 zdanie pierwsze i trzecie oraz art. 66;

uwzględniając wniosek Komisji¹,

we współpracy z Parlamentem Europejskim²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

należy wprowadzić pewne techniczne zmiany do dyrektyw 75/362/EWG⁴, 77/452/EWG⁵, 78/686/EWG⁶, 78/1026/EWG⁷, 80/154⁸, ostatnio zmienionych Aktem Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii, odnoszących się do wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarzy, pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, lekarzy dentyistów, lekarzy weterynarii, oraz położnych, jak również do dyrektywy 75/363/EWG⁹, ostatnio zmienionej dyrektywą 82/76/EWG¹⁰, oraz dyrektywy 78/1027/EWG¹¹ i 80/155/EWG¹² dotyczących koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie do działalności lekarzy, lekarzy weterynarii i położnych, szczególnie w celu uwzględnienia zmian zaistniałych w nazwach dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania powyższych zawodów, oraz zmian dotyczących

¹ Dz.U. nr C 353, z 30.12.1987, str. 17 oraz Dz.U. nr C 322, z 15.12.1988, str. 22.

² Dz.U. nr C 235, z 12.09.1988, str. 67 oraz Dz.U. nr C 256, z 9.10.1989.

³ Dz.U. nr C 134, z 24.05.1988, str. 29.

⁴ Dz.U. nr L 167, z 30.06.1975, str. 1.

⁵ Dz.U. nr L 76, z 15.07.1977, str. 1.

⁶ Dz.U. nr L 233, z 24.08.1978, str. 1.

⁷ Dz.U. nr L 362, z 23.12.1978, str. 1.

⁸ Dz.U. nr L 33, z 11.02.1980, str. 1.

⁹ Dz.U. nr L 167, z 30.06.1975, str. 14.

¹⁰ Dz.U. nr L 43, z 15.02.1982, str. 21.

¹¹ Dz.U. nr L 362, z 23.12.1978, str. 7.

¹² Dz.U. nr L 33, z 11.02.1982, str. 8.

zakresu określonych specjalizacji medycznych, a także powstania nowych specjalizacji medycznych lub zaprzestania uznawania niektórych dawnych specjalizacji w niektórych Państwach Członkowskich;

na poziomie wspólnotowym niezbędna jest ochrona praw nabytych przez osoby posiadające specjalizacje, które przestano przyznawać w wyniku zmian przepisów, jakie zaszyły w Państwie Członkowskim, które poprzednio specjalizacje owe przyznało, a w związku z tym, w miarę potrzeby, uzupełnienie powyższych dyrektyw poprzez właściwe przepisy;

pożądane jest, by ze względu na utrzymanie równouprawnienia, ustanowić środki przejściowe dotyczące niektórych osób posiadających dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza weterynarii i położnej przyznawanych, odpowiednio, przez Republikę Włoch i Królestwo Hiszpanii osobom, których kształcenie nie było w pełni zgodne z wymogami zawartymi w dyrektywach 78/1027/EWG i 80/155/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Zmiany dotyczące dyrektyw 75/362/EWG i 75/363/EWG (wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny i koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy)

Artykuł 1

W art. 3 dyrektywy 75/362/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. w lit. a) („w Niemczech”):

- ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. świadectwo egzaminu państwowego w dziedzinie medycyny wydane przez właściwe władze po dniu 30 czerwca 1988 r. oraz świadectwo potwierdzające odbycie stażu medycznego podczas kształcenia praktycznego („Arzt im Praktikum”);”

- ustęp poprzednio oznaczony cyfrą 2 otrzymuje oznaczenie cyfrą 3, a wyrażenie „wyszczególnione w ust. 1;” otrzymuje brzmienie: „wyszczególnione w ust. 1 i 2;”

2. lit f) („we Włoszech ”) otrzymuje brzmienie:

„f) we Włoszech:

„diploma di laurea in medicina e chirurgia” (dyplom ukończenia studiów wyższych w dziedzinie medycyny i chirurgii) wydany przez uniwersytet, wraz

z „diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia” (dyplom potwierdzający uprawnienia do wykonywania zawodu lekarza i chirurga) przyznawany przez państwową komisję egzaminacyjną;”

3. lit. j) („w Grecji ”) otrzymuje brzmienie:

„j) w Grecji:

„Ptxío Iatrikhw” (tytuł absolwenta nauk medycznych) przyznany przez:

- wydział medycyny uniwersytetu, lub
- katedrę nauk medycznych wydziału medycyny uniwersytetu;”

4. lit. k) („w Hiszpanii ”) otrzymuje brzmienie:

„k) w Hiszpanii:

„Título di Licenciado en Medicina y Cirugía” (tytuł absolwenta nauk medycznych i chirurgii uniwersytetu) nadawany przez Ministerstwo Edukacji i Nauki, lub rektora uniwersytetu;”

Artykuł 2

W art. 5 ust. 2 dyrektywy 75/362/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. tekst dotyczący Belgii otrzymuje brzmienie:

„w Belgii:

„Le titre d'agrégation en qualité de médecin spécialiste/erkenningstitel van geneesheer specialist” (urzędowy dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji uprawniającej do wykonywania zawodów medycznych) przyznawany przez Ministra odpowiedzialnego za zdrowie publiczne”

2. w części zatytułowanej „we Francji” dodaje się następujące tiret:

‘- ‘le diplôme d'études spécialisées de médecine délivré par les universités; ” (dyplom ukończenia specjalistycznych studiów w dziedzinie medycyny przyznawany przez uniwersytet);”

3. w części zatytułowanej „w Niderlandach” wprowadza się następujące zmiany:

- dotychczasowy tekst zostaje zamieniony w tiret pierwsze;
- dodaje się następujące tiret:

„- ‘Het door de Sociaal-Geneskundigen Registratie-Comissie (SGRC) afgegeven getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Register

von Sociaal-Geneskundigen' (świadcstwo zatwierdzenia i rejestracji przez radę rejestracyjną lekarzy medycyny społecznej);”

4. tekst dotyczący Grecji otrzymuje brzmienie:

‘w Grecji:

„Titlos Iatrikis eidikotitas chorigoymenos apo tis Nomarchies’ (świadcstwo uzyskania specjalizacji medycznej) wydane przez prefektury;”

Artykuł 3

W art. 5 ust. 3 dyrektywy 75/362/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. pod nagłówkiem „anestezjologia”:

- podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:

„Francja: anesthésiologie-réanimation chirurgicale”;

- podpozycja dotycząca Niderlandów otrzymuje brzmienie:

„Niderlandy: anesthesiologie”;

2. pod nagłówkiem „chirurgia ogólna”:

- podpozycja dotycząca Hiszpanii otrzymuje brzmienie:

„Hiszpania: cirugía general y del aparato digestivo”;

3. pod nagłówkiem „okulistyka”:

- podpozycja dotycząca Belgii otrzymuje brzmienie:

„Belgia: ophthalmologie-oftamologie”;

4. pod nagłówkiem „pulmonologia”:

- podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:

„Francja: pneumologie”;

- podpozycja dotycząca Niderlandów otrzymuje brzmienie:

„Niderlandy: longziekten en tuberculose”;

5. pod nagłówkiem „urologia”:

- podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:

„Francja: chirurgie urologique”,

6. pod nagłówkiem „ortopedia”:

- podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:

„Francja: chirurgie orthopédique et traumatologie”

7. dodaje się następujące nagłówki:

„- anatomia patologiczna

Niemcy: Pathologie

Belgia: anatomie pathologique/pathologische anatomie

Dania: patologisk anatomi og histologi eller
vaevsundersogelse

Francja: anatomie et cythologie pathologique

Irlandia: morbid anatomy and histopathology

Włochy: anatomia patologica

Luksemburg: anatomie pathologique

Niderlandy: pathologische anatomie

Zjednoczone Królestwo: morbid anatomy and histopathology

Grecja: patologiki anatomiki

Hiszpania: anatomía patológica

Portugalia: anatomia patológica

- neurologia

Niemcy: Neurologie

Belgia: neurologie/neurologie

Dania: neuromedicin eller medicinske nervesygdomme

Francja: neurologie

Irlandia: neurology

Włochy: neurologia

Luksemburg:	neurologie
Niderlandy:	neurologie
Zjednoczone Królestwo:	neurology
Grecja:	Nenologia
Hiszpania:	neurología
Portugalia:	neurologia;
-	psychiatria
Niemcy:	Psychiatrie
Belgia:	psychiatrie/psychiatrie
Dania:	psykiatri
Francja:	psychiatrie
Irlandia:	psychiatry
Włochy:	psichiatria
Luksemburg:	psychiatrie
Niderlandy:	psychiatrie
Zjednoczone Królestwo:	psychiatry
Grecja:	Psychiatriki
Hiszpania:	psiquiatría
Portugalia:	psiquiatria.”

Artykuł 4

W art. 7 ust. 2 dyrektywy 75/362/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. pod nagłówkiem „hematologia biologiczna”:

- dodaje się następującą podpozycję:
„Francja: hématologie”,

- we wszystkich innych wersjach językowych z wyjątkiem francuskiego i portugalskiego, skreśla się podpozycję dotyczącą Hiszpanii;
2. Skreśla się nagłówek „anatomia patologiczna”;
 3. pod nagłówkiem „chirurgia plastyczna”:
 - podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:
„Francja : chirurgie thoracique et cardio-vasculaire”;
 4. pod nagłówkiem „chirurgia klatki piersiowej”:
 - podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:
„Francja: chirurgie thoracique et cardio-vasculaire”,
 5. pod nagłówkiem „chirurgia dziecięca”:
 - dodaje się następującą podpozycję dotyczącą Francji:
„Francja: chirurgie infantile”;
 6. pod nagłówkiem „chirurgia naczyniowa”:
 - w niderlandzkiej wersji językowej nagłówek otrzymuje brzmienie: „chirurgie van bloedvaten”,
 - dodaje się następującą podpozycję:
„Francja: chirurgie vasculaire”,
 - podpozycja dotycząca Włoch otrzymuje brzmienie:
„Włochy: chirurgie vascolare”;
 7. pod nagłówkiem „kardiologia”, podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:
„Francja: pathologie cardio-vasculaire”;
 8. pod nagłówkiem „gastroenterologia”:
 - podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:
„Francja: gastro-entérologie et hépatologie”,
 - podpozycja dotycząca Luksemburga otrzymuje brzmienie:
„Luksemburg: gastro-entérologie”,

- podpozycja dotycząca Niderlandów otrzymuje brzmienie:
„Niderlandy: gastro-enterologie”,
- podpozycja dotycząca Grecji otrzymuje brzmienie:
„Grecja: gastrenteologia”;

9. pod nagłówkiem „reumatologia”:

- dodaje się następującą podpozycję:
„Dania: reumatologi”;

10. pod nagłówkiem „endokrynologia”:

- dodaje się następującą podpozycję:
„Francja: endocrinologie - maladies métaboliques”,
- podpozycja dotycząca Luksemburga otrzymuje brzmienie:
„Luksemburg: endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition”;

11. pod nagłówkiem „fizjoterapia”:

- podpozycja dotycząca Grecji otrzymuje brzmienie:
„Grecja: psysiki iatriki kai apokatkestasi”;

12. skreśla się nagłówki „neurologia” i „psychiatria”;

13. pod nagłówkiem „neuropsychiatria” podpozycja dotycząca Grecji otrzymuje brzmienie:

„Grecja: nevrologia-psychiatriki”;

14. pod nagłówkiem „dermatologia-wenerologia”:

- podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:
„Francja: dermatologie et vénéréologie”,
- podpozycja dotycząca Niderlandów otrzymuje brzmienie:
„Niderlandy: dermatologie en venerologie”;

15. pod nagłówkiem „radiologia”:

- podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:

„Francja: électro-radiologie”;

16. pod nagłówkiem „radiologia diagnostyczna”:

- dodaje się następującą podpozycję:
„Niemcy: Radiologische Diagnostik”,
- podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:
„Francja: radiodiagnostic et imagerie médicale”;

17. pod nagłówkiem „radioterapia”:

- dodaje się następującą podpozycję:
„Niemcy: Strahlentherapie”,
- podpozycja dotycząca Francji otrzymuje brzmienie:
„Francja: oncologie, option radiothérapie”;

18. pod nagłówkiem „medycyna tropikalna”:

- skreśla się podpozycję w brzmieniu „Belgia: médecine tropicale/tropische geneeskunde”;

19. pod nagłówkiem „psychiatria dziecięca”:

- dodaje się następującą podpozycję:
„Irlandia: child and adolescent psychiatry”;

20. pod nagłówkiem „geriatria”:

- dodaje się następującą podpozycję:
„Niderlandy: klinische geriatrie”;

21. pod nagłówkiem „choroby nerek”:

- dodaje się następującą podpozycję:
„Francja: néphrologie”,
- dodaje się następującą podpozycję:
„Luksemburg: néphrologie”,

22. pod nagłówkiem „medycyna społeczna”:

- dodaje się następującą podpozycję:
„Francja: santé publique et médecine sociale”;

23. do części zatytułowanej „medycyna pracy” wprowadza się następujące zmiany:

a) do tytułu, z wyjątkiem angielskiej wersji językowej, wprowadza się następujące zmiany:

- duńska wersja językowa: „arbejdsmedicin”;
- niemiecka wersja językowa: „Arbeitsmedizin”;
- grecka wersja językowa: „iatriki tis ergasias”;
- hiszpańska wersja językowa: „medicina del trabajo”;
- francuska wersja językowa: „médecine du travail”;
- włoska wersja językowa: „medicina del lavoro”;
- niderlandzka wersja językowa: „arbeidsgeneeskunde”;
- portugalska wersja językowa: „medicina do trabalho”;

b) dodaje się następującą podpozycję:

- „Niemcy: Arbeitsmedizin”;
- „Dania: samfundsmedicin/arbejdsmedicin”;
- „Francja: médecine du travail”;
- „Włochy: medicina del lavoro”;
- „Niderlandy: arbeids- en bedrijfsgeneeskunde”;
- „Grecja: iatriki tis ergasias”;
- „Portugalia: medicina do trabalho”;

24. pod nagłówkiem „alergologia”:

- podpozycja dotycząca Grecji otrzymuje brzmienie:
„Grecja: allergiologia”;

25. pod nagłówkiem „chirurgia gastro-enterologiczna”:

- dodaje się następującą podpozycję:

„Francja: chirurgie viscérale”;

26. dodaje się następujące nagłówki:

„medycyna jądrowa:

Niemcy: Nuklearmedizin;

Belgia: médecine nucléaire/nucleaire geneeskunde;

Francja: médecine nucléaire;

Włochy: medicina nucleare;

Niderlandy: nucléaire geneeskunde;

Zjednoczone Królestwo: nuclear medicine;

Grecja: πυρινική ιατρική;

Hiszpania: medicina nuclear;

Portugalia: medicina nuclear;

chirurgia szczękowo-twarzowa (podstawowe studia medyczne):

Francja: chirurgie maxillo-faciale et stomatologie;

Włochy: chirurgia maxillo-facciale;

Hiszpania: cirugía oral y maxilofacial;

chirurgia stomatologiczna, chirurgia szczękowo-twarzowa oraz jamy ustnej
(podstawowe studia medyczne i dentystyczne):

Niemcy: Zahn-, Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie;

Belgia: stomatologie/chirurgie orale et maxillo-faciale,
stomatologie/orale en maxillo-faciale chirurgie;

Irlandia: oral and maxillo-facial surgery;

Zjednoczone Królestwo: oral and maxillo-facial surgery.”

Artykuł 5

Art. 9 ust. 3 dyrektywy 75/362/EWG otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny nie spełniają warunków lub wytycznych zawartych w art. 3, 5 i 7, każde Państwo Członkowskie ma obowiązek uznać za wystarczające dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji wydawane przez te Państwa Członkowskie, wraz z zaświadczeniem wystawionym przez właściwe władze lub instytucje. Zaświadczenie to ma potwierdzać, iż dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny lub specjalności medycznych wydane zostały po odbyciu studiów zgodnie z dyrektywą 75/363/EWG, które w art. 2, 4 lub 6 niniejszej dyrektywy uznano za odpowiednie, oraz które są uznawane przez Państwo Członkowskie, które je wydało jako kwalifikacje lub uprawnienia zgodne z wymogami zawartymi w niniejszej dyrektywie, odpowiednio, w art. 3, 5 lub 7.

Artykuł 6

Art. 2 dyrektywy 75/363/EWG otrzymuje brzmienie:

- do ust. 1 lit. a) dodaje się następujące przepisy:

„studia kończące się uzyskaniem dyplomu, świadectwa, lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji specjalisty w dziedzinie stomatologii i chirurgii szczękowo-twarzowej (podstawowe studia medyczne i dentystyczne) wymagają również ukończenia stażu jako stomatolog, o którym mowa w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG¹;”

- dodaje się następujący przypis: „¹ Dz.U. WE nr L 233, z 24. 8. 1978, str. 10”;
- do ust. 2 dodaje się następujące przepisy:

„Wystawienie dyplomu, świadectwa, lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie specjalizacji w dziedzinie dentystyki i chirurgii szczękowo-twarzowej (podstawowe studia medyczne i dentystyczne) jest uzależnione od posiadania dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji lekarza stomatologa, o których mowa w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG.”;

- ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W granicach wyznaczonych przez art. 9, Państwa Członkowskie mają obowiązek powołać właściwe organa lub instytucje wydające dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, o których mowa w ust. 1.”

Artykuł 7

Do art. 4 dyrektywy 75/363/EWG, na końcu sekcji zatytułowanej „Grupa druga” dodaje się następujące tiret:

- „- patologia
- neurologia
- psychiatria”.

Artykuł 8

Art. 5 dyrektywy 75/363/EWG otrzymuje brzmienie:

1. pod nagłówkiem „Grupa pierwsza”:

- w niderlandzkiej wersji językowej wyrażenie „chirurgie van harten bloedvaten” otrzymuje brzmienie: „chirurgie van bloedvaten”,
- dodaje się następującą słowa:
„-chirurgia szczękowa i twarzy (podstawowe studia medyczne)”;

2. pod nagłówkiem „Grupa druga”:

- skreśla się słowa „neurologia”, „psychiatria” i „patologia;
- z wyjątkiem angielskiej wersji językowej, nagłówek „medycyna pracy” otrzymuje brzmienie:
 - duńska wersja językowa: „arbejdsmedicin”;
 - niemiecka wersja językowa: „Arbeitsmedizin”;
 - grecka wersja językowa: „iatriki tis ergasias”;
 - hiszpańska wersja językowa: „medicina del trabajo”;
 - francuska wersja językowa: „medecine du travail”;
 - włoska wersja językowa: „medicina del lavoro”;
 - niderlandzka wersja językowa: „arbeidsgeneeskunde”;
 - portugalska wersja językowa: „medicina do trabalho”;
- dodaje się następujące tiret:
„- medycyna jądrowa,
 - chirurgia jamy ustnej, zębowa i twarzowo-szczękowa (podstawowe studia medyczne i dentystyczne)”.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie, które uchyliły przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne dotyczące przyznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie neuropsychiatrii, radiologii, chirurgii klatki piersiowej, chirurgii naczyniowej, chirurgii gastroenterologicznej, biologii hematologicznej, fizjoterapii, medycyny tropikalnej, podejmując jednocześnie kroki mające na celu zapewnienie swoim obywatelom możliwości korzystania z wcześniej nabytych uprawnień, powinny również stosować te same procedury w stosunku do obywateli innych Państw Członkowskich, pod warunkiem, iż posiadane przez nich dyplomy, świadectwa, lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji z dziedziny neuropsychiatrii, radiologii, chirurgii klatki piersiowej, chirurgii naczyniowej, chirurgii gastroenterologicznej, biologii hematologicznej, fizjoterapii, medycyny tropikalnej są zgodne z wymogami zawartymi w art. 9 ust. 2 dyrektywy 75/362/EWG lub w art. 2, 3, i 5 dyrektywy 75/363/EWG, o ile wyżej wymienione dyplomy, świadectwa, lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały uzyskane zanim dane Państwo Członkowskie zaprzestało wydawania takich dyplomów, świadectw, lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w wyżej wymienionych specjalnościach.

3. Daty uchylenia przez zainteresowane Państwo Członkowskie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych związanych z przyznawaniem dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji wymienionych w ust. 1 umieszczone są w niniejszym Załączniku.

4. Niniejszym skreśla się art. 9 ust. 4 dyrektywy 75/362/EWG oraz art. 15 dyrektywy 82/76/EWG.

ROZDZIAŁ II

Zmiany dotyczące dyrektywy 77/452/EWG (wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną)

Artykuł 10

W art. 1 ust. 2 dyrektywy 77/452/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. pod nagłówkiem „w Zjednoczonym Królestwie” dotychczasowy tekst otrzymuje brzmienie:

„State Registered Nurse or Registered General Nurse”;

2. pod nagłówkiem „w Grecji” dotychczasowy tekst otrzymuje brzmienie:

„Diplomatoychos i ptychioychos nosokomos, nosileftis i nosileftria”.

Artykuł 11

W art. 3 dyrektywy 77/452/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. lit f) („we Włoszech”) otrzymuje brzmienie:

„f) we Włoszech:

- „diploma di infermiere professionale” przyznawany przez szkoły posiadające uprawnienia państwowe;”

2. lit i) („w Zjednoczonym Królestwie”) otrzymuje brzmienie:

i) w Zjednoczonym Królestwie:

- świadectwo wpisu do rejestru jako „Registered General Nurse” w części I rejestru prowadzonego przez Centralną Radę Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ds. Pielęgniarstwa, Położnictwa i Opieki Otwartej,

3. lit j) („w Grecji”) otrzymuje brzmienie:

j) w Grecji:

- „To diploma Adelfis Nosokomas tis Anoterias Scholis Adelfon Nosokomon” (dyplom pielęgniarstwa ogólnego wydany przez wyższe szkoły pielęgniarские), uwierzytelniony przez Ministerstwo Opieki Społecznej lub Ministerstwo Zdrowia, lub
- „To ptychio Nosokomon toy Tmimatos Adelfon Nosokomon ton Paraiatrikon Scholon ton Kentron Anoterias Teknikis kai Epangelmatikis Ekpaidefsis” (tytuł pielęgniarский przyznawany przez wydziały pielęgniarские szkół o profilu medycznym (szkół paramedycznych) przy ośrodkach wyższego kształcenia technicznego i zawodowego) nadawany przez Ministerstwo Edukacji i Religii, lub
- „To ptychio nosilefti i osileftrias ton Technologikon Ekpaideftikon Idrymaton (TEI)” (dyplom studiów pielęgniarских instytucji kształcenia technicznego) prowadzonych przez Ministerstwo Edukacji i Religii, lub
- „To ptychio tis Anotatis Nosileftikis tis Scholis Epangelmaton Ygeias, Tmima Nosileftikis toy Panepistimioy Athinon” (tytuł pielęgniarki nadawany przez sekcję pielęgniarską wydziału nauk medycznych Uniwersytetu Ateńskiego;”

5. lit k) („w Hiszpanii”) otrzymuje brzmienie:

„k) w Hiszpanii:

„Titulo de Diplomado en Enfermeria” (dyplom ukończenia studiów uniwersyteckich z zakresu pielęgniarstwa) wydawany przez Ministerstwo Edukacji i Nauki, lub przez rektora uczelni”.

Artykuł 12

W art.4 dyrektywy 77/452/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- dotychczasowe dwa ustępy zostają połączone w ust. 1 poprzedzony oznaczeniem: „1’.”,
- dodaje się ust. 2 o następującym brzmieniu:

„2. W przypadku obywateli tych Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa, lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji uprawniające do wykonywania zawodu pielęgniarstwa nie są zgodne z wytycznymi zawartymi w art. 3, każde Państwo Członkowskie ma obowiązek uznać za wystarczające dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, nadane przez te Państwa Członkowskie, potwierdzone przez zaświadczenia wydane przez właściwe władze lub organizacje. Zaświadczenia te powinny poświadczать, iż dyplomy, świadectwa, lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji uprawniające do wykonywania zawodu pielęgniarstwa odpowiedzialnej za opiekę ogólną zostały wydane po odbyciu kształcenia zgodnego z wymogami zawartymi w dyrektywie 77/453/EWG, o których mowa w art. 2 niniejszej dyrektywy i traktowane są przez Państwo Członkowskie, które je nadało jako kwalifikacje lub uprawnienia zgodne z zawartymi w art. 3 niniejszej dyrektywy.”

ROZDZIAŁ 3

Zmiany dotyczące dyrektywy 78/686/EWG (wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza dentystry)

Artykuł 13

W art. 1 dyrektywy 78/686/EWG tekst pod nagłówkiem „- we Włoszech” otrzymuje brzmienie:

„- we Włoszech:
odontoiatra”.

Artykuł 14

W art. 5 ust. 1 dyrektywy 78/686/EWG do akapitu „1. Ortodoncja” dodaje się następującą podpozycję:

„- w Grecji:

„Titlos tis Odootiatrikis eidikotitas tis Orthodontikis” (tytuł potwierdzający odbycie specjalistycznego kształcenia w zakresie ortodoncji) nadawany przez właściwe władze wyznaczone w tym celu.”

Artykuł 15

Do art. 7 dyrektywy 78/686/EWG dodaje się następujący ust. 3:

„3. W przypadku obywateli tych Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie dentystyki (ortodoncja i chirurgia jamy ustnej), nie są zgodne z przepisami art. 3 i 5, każde Państwo Członkowskie ma obowiązek uznać za wystarczające dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, nadane przez te Państwa Członkowskie, potwierdzone przez zaświadczenia wydane przez stosowne władze lub organizacje. Zaświadczenia te powinny poświadczać, iż dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie dentystyki (ortodoncja i chirurgia jamy ustnej) zostały wydane po odbyciu kształcenia zgodnego z wymogami zawartymi w dyrektywie 78/687/EWG, o których mowa w art. 2 i 4 niniejszej dyrektywy i traktowane są przez Państwo Członkowskie, które je nadało jako kwalifikacje spełniające wymogi zawarte w art. 3 lub 5 niniejszej dyrektywy.”

ROZDZIAŁ IV

Zmiany dotyczące dyrektyw 78/1026/EWG i 78/1027/EWG (wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza weterynarii i koordynacja przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy weterynarii)

Artykuł 16

Art. 2 ust. 2 dyrektywy 78/1026/EWG otrzymuje brzmienie:

W przypadku, gdy dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, wymieniony w art. 3 został nadany przed wprowadzeniem w życie niniejszej dyrektywy lub został nadany po tym terminie, ale kształcenie, na podstawie którego został nadany, miało miejsce zanim niniejszy artykuł zaczął obowiązywać, dokument ów powinien być potwierdzony przez zaświadczenie wydane przez właściwe władze danego Państwa Członkowskiego, w którym stwierdzone zostanie, iż jest on zgodny z wymogami zawartymi w art. 1 dyrektywy 78/1027/EWG.”

Artykuł 17

Art. 3 dyrektywy 78/1026/EWG otrzymuje brzmienie:

1. lit j) („w Grecji”) otrzymuje brzmienie:

„j) w Grecji:

„Ptychio ktiniatrikis” (dyplom lekarza weterynarii) wydany przez wydział nauk geotechnicznych Uniwersytetu Arystotelesa w Salonikach lub Szkołę Weterynarii przy Uniwersytecie Arystotelesa w Salonikach;”

2. lit k) („w Hiszpanii”) otrzymuje brzmienie:

„k) w Hiszpanii:

„Titulo de Licenciado en Veterinaria” (uniwersytecki tytuł w dziedzinie weterynarii) nadawany przez Ministerstwo Edukacji i Nauki lub przez rektora uniwersytetu;”.

Artykuł 18

Art. 4 dyrektywy 78/1026/EWG otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji nie spełniają wszystkich minimalnych wymogów wykształcenia szczegółowo określonych w art. 1 dyrektywy 78/1027/EWG, każde Państwo Członkowskie uznaje jako wystarczające potwierdzenie, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie weterynarii, wydane przez te Państwa Członkowskie przed wejściem w życie dyrektywy 78/1027/EWG, z dołączonym zaświadczeniem stwierdzającym, że obywatele ci faktycznie i zgodnie z prawem wykonywali działalność przez co najmniej trzy kolejne lata w okresie pięciu lat poprzedzających datę wydania zaświadczenia.
3. W przypadku obywateli tych Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa, lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji z dziedziny weterynarii, nie są zgodne z wytycznymi zawartymi w art. 3, każde Państwo Członkowskie ma obowiązek uznać za wystarczające dyplomy, świadectwa, i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji wydane przez te Państwa Członkowskie i potwierdzone przez zaświadczenia wydane przez właściwe władze lub organizacje. Zaświadczenia te powinny stwierdzać, iż dyplomy, świadectwa, lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie weterynarii zostały wydane po uzyskaniu wykształcenia zgodnego z wymogami zawartymi w dyrektywie 78/1027/EWG, o których mowa w art. 2 i 4 niniejszej dyrektywy i traktowane są przez Państwo Członkowskie, które je nadało jako kwalifikacje spełniające wymogi zawarte w art. 3 niniejszej dyrektywy.”

Artykuł 19

Do art. 1 dyrektywy 78/1027/EWG dodaje się następujący ustęp:

„5. Jako środek przejściowy nie naruszający przepisów ust. 2, ustala się, że Włochy, których ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne dotyczące programu kształcenia nie były w pełni zgodne z wymogami określonymi w

Załączniku w chwili, gdy dyrektywa 78/1026/EWG oraz niniejsza dyrektywa weszły w życie, mogą nadal stosować swe przepisy do osób, które rozpoczęły kształcenie w zakresie weterynarii nie później niż dnia 31 grudnia 1984 r.

Każde Państwo Członkowskie ma prawo żądać, aby posiadacze dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, uprawniających do wykonywania zawodu a wydane przez Włochy po ukończeniu kształcenia rozpoczętego przed dniem 1 stycznia 1985 r. przedłożyli zaświadczenia, iż przez przynajmniej trzy kolejne lata z pięciu lat poprzedzających wydanie zaświadczenia wykonywali oni faktycznie i zgodnie z prawem czynności, chyba że do wymienionego wyżej dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji dołączone jest zaświadczenie wydane przez właściwe władze włoskie, w którym poświadczają one odbycie kształcenia w pełni zgodnego z wymogami zawartymi w niniejszym artykule i Załączniku.”

Artykuł 20

W Załączniku do dyrektywy 78/1027/EWG w greckiej wersji językowej pod nagłówkiem „B. Przedmioty specjalistyczne” tiret pierwszej podpozycji „Grupa 2: Nauki kliniczne” wyrażenie „Cheiroyrgiki” zostaje zastąpione słowami „Maieftiki”.

ROZDZIAŁ V

Zmiany dotyczące dyrektyw 80/154/EWG i 80/155/EWG (wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji położnej i koordynacja przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności i wykonywania zawodu położnej)

Artykuł 21

Art.1 dyrektywy 80/154/EWG otrzymuje brzmienie:

1. pod nagłówkiem „w Republice Federalnej Niemiec” dotychczasowy tekst otrzymuje brzmienie:
„Hebamme” lub „Entbindungspfleger”;
2. pod nagłówkiem „w Grecji” dotychczasowy tekst otrzymuje brzmienie:
„Maia” lub „Maieftis”

Artykuł 22

Art. 3 dyrektywy 80/154/EWG otrzymuje brzmienie:

1. w lit. a) („w Republice Federalnej Niemiec”) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:
„- Zeugnis ueber die staatliche Pruefung fuer Hebammen und Entbindungspfleger” wydawany przez państwową komisję egzaminacyjną”;

2. w lit. h („w Niderlandach”) we wszystkich wersjach językowych z wyjątkiem języka niderlandzkiego, wyrażenie „vroedvreuwdiploma” otrzymuje brzmienie: „diploma van verloskundige”;
3. lit. i) („w Zjednoczonym Królestwie”) otrzymuje brzmienie:
 - „i) w Zjednoczonym Królestwie:
 - wpis położnej do części 10 rejestru prowadzonego przez Centralną Radę Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ds. Pielęgniarstwa, Położnictwa i Opieki Otwartej.”;
4. lit. j) („w Grecji”) (otrzymuje brzmienie:
 - „j) w Grecji:
 - „Ptyxio Maiaw h Maiezth” uwierzytelnione przez Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej;
 - „Ptzxío Anvtéraw Sxolhw StelexvnZgeíaw kai Koinvnikhw Prónoiaw, Tmhmatow Maieztikhw” przyznawane przez wydział zdrowia i pracowników opieki społecznej, oddziały położnictwa wyższych ośrodków kształcenia technicznego i zawodowego, lub przez jednostki szkoleniowe prowadzone przez Ministerstwo Edukacji i Religii”;
5. lit. k) („w Hiszpanii”) otrzymuje brzmienie:
 - „k) w Hiszpanii:
 - dyplom „matrona” lub “asistente obstétrico (matrona)” lub “enfermería obstétrica ginecológica”, przyznawany przez Ministerstwo Szkolnictwa i Nauki”;

Artykuł 23

Do art. 5 dyrektywy 80/154/EWG dodaje się następujący ustęp:

„3. Bez uszczerbku dla art. 4, w przypadku obywateli tych Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa, lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji z dziedziny położnictwa nie są zgodne z wytycznymi zawartymi w art. 3, każde Państwo Członkowskie ma obowiązek uznać za wystarczające dyplomy, świadectwa, i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, nadane przez te Państwa Członkowskie, wraz z zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub organizacje. Zaświadczenia te powinny stwierdzać, iż dyplomy, świadectwa, lub inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji położnych zostały wydane po odbyciu kształcenia zgodnego z wymogami zawartymi w dyrektywie 80/155/EWG, o których mowa w art. 2 niniejszego dyrektywy i traktowane są przez Państwo Członkowskie, które je

nadało jako kwalifikacje spełniające wymogi zawarte w art. 3 niniejszej dyrektywy.”

Artykuł 24

Do art. 1 dyrektywy 80/155/EWG dodaje się następujące ustępy:

„5. Żaden przepis niniejszej dyrektywy nie wpływa na uprawnienia nadane przez Państwa Członkowskie zgodnie z normami prawnymi w nich obowiązującymi, pozwalające posiadaczom dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji uprawniające do wykonywania zawodu położnej.

6. Jako środek przejściowy nie naruszający przepisów ust. 1 i 4, ustala się, że Hiszpania, której przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne dotyczące kształcenia nie w pełni odpowiadały wymogom zawartym w niniejszej dyrektywie, w momencie gdy dyrektywa 80/154/EWG i niniejsza dyrektywa weszły w życie, mogą nadal stosować swe przepisy do osób, które rozpoczęły kształcenie specjalistyczne w dziedzinie położnictwa nie później niż w dniu 31 grudnia 1985 r.”

Każde przyjmujące Państwo Członkowskie ma prawo żądać, aby posiadacze dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji uprawniające do wykonywania zawodu położnej nadane przez Hiszpanię przed dniem 1 stycznia 1986 r. przedłożyli zaświadczenia potwierdzające, iż przez przynajmniej trzy kolejne lata z pięciu lat poprzedzających wydanie zaświadczenia wykonywali oni faktycznie i zgodnie z prawem czynności położnej, chyba, że do wymienionego wyżej dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji dołączone jest zaświadczenie wydane przez właściwe władze, w którym poświadczają one odbycie kształcenia zgodnego z wymogami zawartymi w niniejszym artykule i Załączniku.”

Artykuł 25

Art. 4 ust.6 dyrektywy 80/155/EWG w hiszpańskiej wersji językowej otrzymuje brzmienie:

„6. Llevar a cabo el parto normal cuando se trate de una presentación de vértice, incluyendo, si es necesario, la episiotomía, y, en caso de urgencia, realizar el parto en presentación de nalgas.”

Artykuł 26

Art. 8 dyrektywy 80/155/EWG w niemieckiej wersji językowej otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Spaetestens sechs Jahre nach Bekanntgabe dieser Richtlinie beschliesst der Rat auf Vorschlag der Kommission und nach Stellungnahme des Beratenden Ausschusses, ob die Ausnahme nach Teil B Nummer 3 des Anhangs geändert oder aufgehoben werden soll.”

Artykuł 27

Część B Załącznika do dyrektywy 80/155/EWG otrzymuje brzmienie:

„B. KSZTAŁCENIE PRAKTYCZNE I KLINICZNE

Niniejsze kształcenie odbywać się musi pod stosownym nadzorem:

1. Poradnictwo dla kobiet ciężarnych, obejmujące co najmniej 100 badań prenatalnych.
2. Kontrola i opieka nad przynajmniej 40 kobietami ciężarnymi.
3. Przyjęcie przez uczennicę co najmniej 40 porodów; jeżeli z powodu braku rodzących nie można osiągnąć tej liczby, można ją zmniejszyć do minimum 30, pod warunkiem że uczennica asystuje przy 20 dalszych porodach.
4. Aktywny udział w porodach pośladowych. Jeżeli nie jest to możliwe ze względu na brak porodów pośladowych praktykę tą można odbyć w sytuacji symulowanej.
5. Wykonywanie nacięcia krocza i nauka zakładania szwów. Nauka owa obejmować powinna szkolenie teoretyczne i praktykę kliniczną. Nauka zakładania szwów powinna obejmować rany po nacięciu krocza i proste pęknięcia krocza. O ile jest to absolutnie niemożliwe, praktyka może się odbyć w sytuacji symulowanej.
6. Nadzór i opieka nad 40 kobietami, u których mogą wystąpić powikłania w trakcie ciąży, porodu i połogu.
7. Nadzór i opieka (łącznie z przeprowadzaniem badań) nad przynajmniej 100 położnicami i zdrowymi noworodkami.
8. Obserwacja i opieka nad noworodkami wymagającymi specjalnej troski, w tym nad noworodkami nie donoszonymi lub przenoszonymi, z małą wagą urodzeniową lub chorymi.
9. Opieka nad kobietami z ginekologicznymi i położniczymi objawami patologicznymi.
10. Zapoznanie z opieką medyczną i chirurgiczną. Ma ono mieć charakter kształcenia teoretycznego i praktyki klinicznej.”

ROZDZIAŁ VI

Przepisy końcowe

Artykuł 28

Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 stycznia 1990 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 29

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 października 1989 r.

W imieniu Rady

P. SOISSON

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Daty uchylenia przez niektóre Państwa Członkowskie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących nadawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, o których mowa w art. 9 dyrektywy

BELGIA

Chirurgia klatki piersiowej	1 stycznia 1983 r.	
Chirurgia naczyniowa	1 stycznia 1983 r.	
Neuropsychiatria	1 sierpnia 1987 r.	z wyjątkiem osób, które rozpoczęły kształcenie przed tym terminem
Chirurgia gastroenterologiczna	1 stycznia 1983	

DANIA

Hematologia biologiczna
Fizjoterapia

1 stycznia 1983 r. z wyjątkiem osób, które rozpoczęły kształcenie przed tym terminem i ukończyły je do końca 1988 r.;

Medycyna tropikalna

1 sierpnia 1987 r. z wyjątkiem osób, które rozpoczęły kształcenie przed tym terminem

FRANCJA

Radiologia
Neuropsychiatria

3 grudnia 1971 r.
31 grudnia 1971 r.

LUKSEMBURG

Radiologia
Neuropsychiatria

Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji nie są już przyznawane osobom, które rozpoczęły kształcenie po 5 marca 1982 r.

NIDERLANDY:

Radiologia
Neuropsychiatria

8 lipca 1984 r.
9 lipca 1984 r.

DYREKTYWA 2001/19/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 14 maja 2001 r.

zmieniająca dyrektywy Rady 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy Rady 77/452/EWG/, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarstwa odpowiedzialnej za opiekę ogólną, lekarza dentysty, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 40, 47 ust. 1, art. 47 ust. 2 zdanie pierwsze i trzecie, oraz art. 55,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu³, w świetle tekstu jednolitego zatwierdzonego przez Komitet Pojedynczy dnia 15 stycznia 2001 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) W dniu 16 lutego 1996 r. Komisja złożyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie swoje sprawozdanie na temat stosowania ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia wyższych studiów, przygotowane zgodnie z art. 13 dyrektywy Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego trwających co najmniej trzy lata⁴. W sprawozdaniu tym Komisja podjęła się zbadania możliwości włączenia do dyrektywy obowiązku uwzględnienia podczas sprawdzania wniosków o uznanie, doświadczenia zdobytego po uzyskaniu przedmiotowych kwalifikacji, możliwość wprowadzenia koncepcji „kształcenia i szkolenia podlegających regulacjom prawnym”. Komisja podjęła się także zbadania możliwości przygotowania poszerzenia roli zespołu koordynacyjnego powołanego na mocy art. 9 ust. 2 dyrektywy 89/48/EWG w celu zagwarantowania jednolitego stosowania i interpretacji dyrektywy.

¹ Dz.U.nr C 28 z 26.01.1998, str. 1.

² Dz.U. nr C 235 z 27.07.1998, str. 53.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lipca 1998 r. (Dz.U. C 226 z 20.07.1998, str. 26), podtrzymana dnia 27 października 1999 r., wspólne stanowisko Rady z dnia 20 marca 2000 r. (Dz.U. C 119 z 27.04.2000, str. 1) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2000 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 1 lutego 2001 i decyzja Rady z dnia 26 lutego 2001 r.

⁴ Dz.U. nr L 19 z 24.01.1989, str. 16.

- 2) Koncepcja kształcenia i szkolenia podlegających regulacjom prawnym, wprowadzona dyrektywą Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania wykształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającą dyrektywę 89/48/EWG⁵ (obie dyrektywy zwane dalej „dyrektywami w sprawie ogólnego systemu”), powinna być rozciągnięta na początkowy system ogólny i opierać się na tych samych podstawach poprzez stosowanie do niego tych samych zasad. Wybór środków określania zawodów objętych edukacją i szkoleniem podlegającym regulacjom należy pozostawić do indywidualnej decyzji Państwa Członkowskiego.
- 3) Dyrektywy w sprawie ogólnego systemu pozwalają przyjmującemu Państwu Członkowskiemu, stosownie do określonych warunków, wymagać od osoby składającej wniosek, podjęcia środków wyrównawczych, szczególnie w przypadku, w którym występują istotne różnice między zdobytym teoretycznym i/lub praktycznym wykształceniem i przebyłym szkoleniem, a wymogami kwalifikacyjnymi w przyjmującym Państwie Członkowskim. Zgodnie z art. 39 i 43 Traktatu, w interpretacji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich⁶, przyjmujące Państwo Członkowskie musi ocenić, czy doświadczenie zawodowe jest wystarczające dla uzupełnienia brakującej wiedzy; dla jasności i pewności prawnej po stronie osób pragnących wykonywać swój zawód w innym Państwie Członkowskim, pożądane jest włączenie do dyrektyw w sprawie ogólnego systemu, wymagania, aby przyjmujące Państwo Członkowskie musiało zbadać, czy doświadczenie zawodowe zdobyte przez osobę składającą wniosek od momentu uzyskania kwalifikacji obejmuje zagadnienia, o których mowa powyżej.
- 4) Procedura koordynacji przewidziana w dyrektywach w sprawie ogólnego systemu powinna zostać poprawiona i uproszczona i umożliwiająca zespołowi koordynacyjnemu podejmowania i publikowania opinii w kwestiach, skierowanych do niego przez Komisję, dotyczących praktycznego zastosowania systemu ogólnego.
- 5) W komunikacie skierowanym do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie inicjatywy SLIM, Komisja podjęła się przedstawienia propozycji, mających na celu uproszczenie aktualizowania wykazów kwalifikacji, które spełniają warunki ich automatycznego uznania. Dyrektywa Rady 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mająca na celu ułatwienia swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji⁷ przewiduje prostą procedurę w przypadku kwalifikacji lekarzy rodzinnych; jak wykazała dotychczasowa praktyka, procedura zapewnia wystarczającą pewność prawną; pożądane jest rozszerzenie jej na kwalifikacje pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, lekarzy dentyków, lekarzy weterynarii, położnych, farmaceutów oraz lekarzy, o których odpowiednio mowa w dyrektywach Rady 77/452/EWG⁸, 77/453/EWG⁹, 78/686/EWG¹⁰, 78/687/EWG¹¹, 78/1026/EWG¹², 78/1027/EWG¹³, 80/154/EWG¹⁴,

⁵ Dz.U.nr L 209 z 24.07.1992, str. 25. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2000/5/WE (DZ.U. L 54 z 26.02.2000, str. 42).

⁶ C-340/89 (Vlassopoulou) 1991 Zb. Orz.-I-2357.

⁷ Dz.U. nr L 165 z 7.07.1993, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 1999/46/WE (Dz.U. L 139 z 2.06.1999, str. 25).

⁸ Dz.U. nr L 176 z 15.07.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁹ Dz.U. nr L 176 z 15.07.1977, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 89/595/EWG (DZ.U. L 341 z 23.11.1989, str. 30).

¹⁰ Dz.U. nr L 233 z 24.08.1978, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

¹¹ Dz.U. nr L 233 z 24.08.1978, str. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

80/155/EWG¹⁵, 85/432/EWG¹⁶, 85/433/EWG¹⁷ i 93/16/EWG (zwanych dalej „dyrektywami sektorowymi”).

- 6) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, nie wymaga się od Państw Członkowskich uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, które nie są dowodem wykształcenia uzyskanego w jednym z Państw Członkowskich Wspólnoty¹⁸. Jednakże, Państwa Członkowskie powinny uwzględnić doświadczenie zawodowe uzyskane przez zainteresowaną osobę w innym Państwie Członkowskim¹⁹. W tej sytuacji, należy ustalić w dyrektywach sektorowych, że uznanie przez Państwo Członkowskie dyplomu, świadectwa i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji przyznanych pielęgniarcom odpowiedzialnym za opiekę ogólną, lekarzom dentystom, lekarzom weterynarii, położnym, architektom, farmaceutom lub lekarzom po zakończeniu kształcenia i szkolenia w państwie trzecim i zdobyciu doświadczeniu zawodowego przez zainteresowaną osobę w Państwie Członkowskim stanowią składniki wspólnotowe, które pozostałe Państwa Członkowskie powinny zbadać.
- 7) Należy ustalić okres, w którym Państwa Członkowskie mają podjąć decyzję w sprawie wniosków dotyczących uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji uzyskanych w państwie trzecim przez pielęgniarki odpowiedzialne za opiekę ogólną, lekarzy dentystów, lekarzy weterynarii, położne, architektów, farmaceutów lub lekarzy.
- 8) Kształcenie ustawiczne stało się szczególnie ważne w dziedzinie medycyny z powodu gwałtownego postępu technicznego i naukowego. Decyzja odnośnie tego, jak zagwarantować, poprzez właściwe kształcenie ustawiczne po ukończeniu studiów, aby lekarze podtrzymywali wiedzę o postępie w medycynie, należy do Państw Członkowskich. Obecny system wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych pozostaje bez zmian.
- 9) Osoba składająca wniosek musi mieć prawo do odwołania się, zgodnie z prawem krajowym, jeśli jego wniosek zostanie odrzucony lub gdy decyzja nie jest podjęta w przewidzianym terminie. Państwa Członkowskie podają powody swoich decyzji dotyczących uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji przez pielęgniarki odpowiedzialne za opiekę ogólną, lekarzy dentystów, lekarzy weterynarii, położne, architektów, farmaceutów lub lekarzy; w przypadku, gdy Państwo Członkowskie zadecyduje o uznaniu dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji, powinno mieć swobodę odnośnie podania lub niepodania powodów.
- 10) Kierując się zasadami sprawiedliwości, środki przejściowe powinny zostać podjęte w odniesieniu do niektórych lekarzy dentystów we Włoszech, posiadających dyplomy,

¹² Dz.U. nr L 362 z 23.12.1978, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

¹³ Dz.U. nr L 362 z 23.12.1978, str. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 89/594/EWG (Dz.U. L 341 z 23.11.1989, str. 19).

¹⁴ Dz.U. nr L 33 z 11.02.1980, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

¹⁵ Dz.U. nr L 33 z 11.02.1980, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 89/594/EWG.

¹⁶ Dz.U. nr L 253 z 24.09.1985, str. 34.

¹⁷ Dz.U. nr L 253 z 24.09.1985, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia 1994 r.

¹⁸ C-154/93 (Tawil Alvertini) 1994 Zb.Orz. I – 451.

¹⁹ C-319/92 (Haim) 1994 Zb.Orz. I – 425.

świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny, przyznane we Włoszech po ukończeniu kształcenia medycznego, rozpoczętego po upływie nieprzekraczalnego terminu określonego w art. 19 dyrektywy 78/686/EWG.

- 11) Art. 15 dyrektywy 85/384/EWG²⁰ przewidujący odstępstwa w okresie przejściowym, który upłynął, powinien zostać skreślony.
- 12) W art. 24 dyrektywy 85/384/EWG należy dokonać jasnego rozróżnienia między wymogami formalnymi, które powinny być spełnione w przypadku podejmowania działalności gospodarczej oraz tymi, których spełnienia wymaga się w przypadku świadczenia usług, co tym samym uczyni skuteczniejszym korzystanie przez architekta ze swobody świadczenia usług.
- 13) Ze względu na wymóg równego traktowania, powinny być przewidziane środki przejściowe, wobec niektórych osób posiadających dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie farmacji, przyznanych we Włoszech po ukończeniu kształcenia, które nie jest w pełni zgodne z dyrektywą 85/432/EWG.
- 14) Pożądane jest rozszerzenie zakresu wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w farmacji w celu ułatwienia skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości między Grecją a pozostałymi Państwami Członkowskimi. Skreśla się zatem odstępstwo przewidziane w art. 3 dyrektywy 85/433/EWG.
- 15) W swoim sprawozdaniu na temat specjalnego kształcenia w gabinecie lekarza ogólnego przewidzianego w tytule IV dyrektywy 93/16/EWG, Komisja zaleciła, aby wymagania stawiane skróconemu kształceniu w gabinecie lekarza ogólnego zostało dostosowane do wymogów stosowanych odnośnie innych specjalistów.
- 16) Dyrektywy w sprawie ogólnego systemu oraz dyrektywy sektorowe powinny być zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

SEKCJA 1

ZMIANY WPROWADZONE DO DYREKTYW W SPRAWIE OGÓLNEGO SYSTEMU

Artykuł 1

W dyrektywie 89/48/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Art. 1 otrzymuje brzmienie:
 - a) drugie tiret lit. a) otrzymuje brzmienie:

²⁰ Dz.U. nr L 223 z 21.08.1985, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

„ – który wskazuje, iż jego posiadacz pomyślnie ukończył naukę w szkole średniej trwającą co najmniej trzy lata lub jednakowy okres przy niepełnym wymiarze godzin, na uniwersytecie lub w instytucji szkolnictwa wyższego, bądź też instytucji o zbliżonym poziomie oraz, gdzie konieczne, pomyślnie ukończył szkolenie zawodowe, wymagane jako uzupełnienie kształcenia po szkole średniej, oraz”

b) dodaje się literę w brzmieniu.:

„d) kształcenie i szkolenie podlegające regulacjom: wszelkie kształcenie i szkolenie,
które:

- jest bezpośrednio dostosowane do praktyki określonego zawodu i
- składa się z kursów nauki po szkole średniej, trwających co najmniej trzy lata lub kursów skróconych, o analogicznej długości, na uniwersytecie lub w równorzędnej instytucji szkolnictwa wyższego oraz, tam, gdzie to właściwe, szkolenia zawodowego, stażu zawodowego lub praktyki zawodowej, wymaganych oprócz kursu nauki na poziomie powyżej szkoły średniej; struktura i poziom szkolenia zawodowego, stażu zawodowego lub praktyki zawodowej są ustalane przez przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne odnośnego Państwa Członkowskiego albo monitorowane i zatwierdzane przez organ wyznaczony do tego celu.”;

2) w art. 3 lit. b) po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże, można nie wymagać dwóch lat doświadczenia zawodowego określonych w akapicie pierwszym, w przypadku gdy kwalifikacje posiadane przez składającego wniosek określone w niniejszym punkcie, zostały przyznane po zakończeniu regulowanego kształcenia i szkolenia.”;

3) w art. 4 ust. 1 lit. b) po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeśli przyjmujące Państwo Członkowskie zamierza wymagać, aby składający wniosek przebył okres adaptacyjny lub przystąpił do testu sprawdzającego, musi najpierw zbadać, czy wiedza zdobyta przez osobę składającą wniosek w trakcie nabywania przez nią doświadczenia zawodowego jest na takim poziomie, że całkowicie lub częściowo uzupełnia istotne różnice, określone w akapicie pierwszym.”;

4) w art. 6 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. W przypadku, gdy wymagane jest zaświadczenie o sytuacji finansowej w celu podjęcia lub kontynuowania zawodu podlegającego regulacji w przyjmującym Państwie Członkowskim, takie Państwo Członkowskie uzna zaświadczenia wystawione przez banki w Państwie Członkowskim pochodzenia lub w Państwie Członkowskim, z którego obcokrajowiec przybywa jako równorzędne z tymi, które wydaje się na jego własnym terytorium.

6. W przypadku, gdy właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego wymagają od swoich własnych obywateli pragnących podjąć lub kontynuować zawód regulowany, dowodu na to, że są oni ubezpieczeni od ryzyka finansowego związanego z ich odpowiedzialnością zawodową, takie Państwo Członkowskie przyjmie zaświadczenia wystawione przez towarzystwa ubezpieczeniowe innych Państw Członkowskich jako równorzędne z tymi, które wydaje się na jego własnym terytorium. Takie zaświadczenia będą stwierdzać, że ubezpieczyciel spełnia przepisy ustawowe i wykonawcze, obowiązujące w przyjmującym Państwie Członkowskim, dotyczące warunków i zakresu, który obejmują. Nie mogą być one przedkładane w terminie późniejszym niż trzy miesiące od daty ich wystawienia.”;

5. w art. 9 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„- ułatwianie wdrażania niniejszej dyrektywy, w szczególności poprzez uchwalenie i opublikowanie opinii w sprawach, przekazanych do niego przez Komisję.”.

Artykuł 2

W dyrektywie 92/51/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 1 lit. b) po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeśli przyjmujące Państwo Członkowskie zamierza wymagać, aby składający wniosek przebył okres adaptacyjny lub przystąpił do testu sprawdzającego, musi ono najpierw zbadać, czy wiedza zdobyta przez składającego wniosek w trakcie nabywania przez niego doświadczenia zawodowego jest na takim poziomie, że całkowicie lub częściowo uzupełnia istotne różnice, określone w akapicie pierwszym.”;

2) w art. 5 po ust. 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Jeśli przyjmujące Państwo Członkowskie zamierza wymagać, aby składający wniosek przebył okres adaptacyjny lub przystąpił do testu sprawdzającego, musi ono najpierw zbadać, czy wiedza zdobyta przez składającego wniosek w trakcie nabywania przez niego doświadczenia zawodowego jest na takim poziomie, że całkowicie lub częściowo uzupełnia istotne różnice, określone w akapicie pierwszym.”;

3) w art. 7 lit. a) po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeśli przyjmujące Państwo Członkowskie zamierza wymagać, aby składający wniosek przebył okres adaptacyjny lub przystąpił do testu sprawdzającego, musi ono najpierw zbadać, czy wiedza zdobyta przez składającego wniosek w trakcie nabywania przez niego doświadczenia zawodowego jest na takim poziomie, że całkowicie lub częściowo uzupełnia istotne różnice, określone w akapicie pierwszym.”;

4) w art. 10 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. W przypadku, gdy wymagane jest zaświadczenie o sytuacji finansowej w celu podjęcia lub kontynuowania zawodu podlegającego regulacji w przyjmującym Państwie Członkowskim, takie Państwo Członkowskie uzna zaświadczenia

wystawione przez banki w Państwie Członkowskim pochodzenia lub w Państwie Członkowskim, z którego obcokrajowiec przybywa jako równorzędne z tymi, które wydaje się na jego własnym terytorium.

6. W przypadku, gdy właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego wymagają od swoich własnych obywateli, którzy pragną podjąć lub kontynuować zawód regulowany, dowodu na to, że są oni ubezpieczeni od ryzyka finansowego związanego z ich odpowiedzialnością zawodową, takie Państwo Członkowskie przyjmie zaświadczenia wystawione przez towarzystwa ubezpieczeniowe innych Państw Członkowskich jako równorzędne z tymi, które wydaje się na jego własnym terytorium. Takie zaświadczenia będą stwierdzać, że ubezpieczyciel spełnia przepisy ustawowe i wykonawcze obowiązujące w przyjmującym Państwie Członkowskim, dotyczące warunków i zakresu, który obejmują. Nie być one przedkładane w terminie późniejszym niż trzy miesiące od daty ich wystawienia.”;
- 5) w art. 13 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„- ułatwianie wdrażania niniejszej dyrektywy, w szczególności poprzez uchwalenie i opublikowanie opinii w sprawach, przekazanych do niego przez Komisję.”.
- 6) w art. 15 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. Zmiany wniesione do wykazów kształcenia i szkoleń wymienionych w załącznikach C i D na podstawie procedury ustanowionej powyżej stosuje się niezwłocznie od daty ustalonej przez Komisję.”.

SEKCJA 2

ZMIANY WPROWADZONE DO DYREKTYW SEKTOROWYCH

Sekcja 2.1

Pielęgniarki odpowiedzialne za opiekę ogólną

Artykuł 3

W dyrektywie 77/452/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. (dotyczy jedynie wersji w języku greckim);
2. w art. 2 wyrazy „wymienione w art. 3” zastępuje się wyrazami „wymienione w Załączniku”;
3. uchyla się art. 3;
- 4) odniesienia do art. 3 należy rozumieć jako odniesienia do Załącznika;
- 5) (dotyczy jedynie wersji w języku greckim);

- 6) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 18a

Państwa Członkowskie powiadają Komisję o przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które przyjmują odnośnie przyznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Komisja opublikuje właściwe zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, wymieniając nazwy przyjęte przez Państwa Członkowskie dla kwalifikacji zdobytych w trakcie kształcenia oraz, w przypadku gdy ma to zastosowanie, dla odpowiadającego im tytułu zawodowego.

Artykuł 18b

Każde Państwo Członkowskie uzna za wystarczające, odnośnie obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą nie odpowiadają nazwom wymienionym dla tych Państw Członkowskich w tej dyrektywie, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji przyznane przez te Państwa Członkowskie wraz z towarzyszącym im zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub organy. Zaświadczenie stwierdzi, że dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały przyznane po ukończeniu kształcenia i szkolenia spełniających przepisy niniejszej dyrektywy i są traktowane przez przyznające je Państwo Członkowskie za równorzędne z tymi, które są w niej wymienione.

Artykuł 18c

Państwa Członkowskie zbadają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, uzyskane przez osobę posiadającą poza obszarem Unii Europejskiej w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały uznane w Państwie Członkowskim, jak również kształcenie odbyte i/lub kwalifikacje zawodowe uzyskane w Państwie Członkowskim. Państwo Członkowskie wydaje decyzję w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.

Artykuł 18d

W przypadku, gdy wniosek jest odrzucony, Państwa Członkowskie należycie przedstawią powody swoich decyzji w sprawie wniosków o uznanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Osoby składające wnioski mają prawo do odwołania się do sądów zgodnie z prawem krajowym. Prawo do odwołania obowiązuje również w przypadku niepodjęcia decyzji w przewidzianym terminie.”;

- 7) dodaje się Załącznik znajdujący się w załączniku I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

W art. 1 ust. 1 dyrektywy 77/453/EWG wyrazy „wyszczególnione w art. 3 dyrektywy 77/452/EWG” zastępuje się wyrazami „wyszczególnione w Załączniku do dyrektywy 77/452/EWG”.

Sekcja 2.2

Lekarze dentyści

Artykuł 5

W dyrektywie 78/686/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wyrazy „wymienione w art. 3” zastępuje się wyrazami „wymienione w załączniku A”;
- 2) uchyla się art. 3;
- 3) tytuł rozdziału III otrzymuje brzmienie:

„Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalności dentystycznych.”;

- 4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Każde Państwo Członkowskie, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi w tej dziedzinie, uznaje dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza dentyisty ortodonta czy chirurga jamy ustnej, przyznawane obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie, zgodnie z art. 2 i 3 dyrektywy 78/687/EWG, a których wykaz przedstawiony jest w załączniku B, przez nadanie tym kwalifikacjom takiej samej mocy obowiązującej na swoim terytorium jak dyplomom, świadectwom i innym dokumentom potwierdzającym posiadanie kwalifikacji, które samo przyznaje.”;

- 5) uchyla się art. 5;
- 6) W artykule 6 wprowadza się następujące zmiany:

- a) do ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Weźmie również pod uwagę wszelkie posiadane przez nich doświadczenie zawodowe, uzyskane dodatkowe umiejętności i ustawiczne kształcenie w zakresie dentystryki.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwe władze lub organy przyjmującego Państwa Członkowskiego, po zweryfikowaniu zakresu i czasu trwania kształcenia specjalistycznego ukończonego przez zainteresowaną osobę, w oparciu o przedstawione dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, uwzględniając uzyskane dodatkowe umiejętności i ustawiczne kształcenie się w zakresie dentystryki, poinformują ją o okresie dodatkowego wymaganego kształcenia i zakresie, jaki obejmuje.”;

c) dodaje się następujący ustęp:

„4. Państwo Członkowskie podejmuje decyzję w terminie czterech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.”;

7) w art. 19 dotychczasowe dwa akapity zostają połączone w ust. 1, oraz dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2. Państwa Członkowskie uznają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie medycyny przyznane we Włoszech osobom, które rozpoczęły kształcenie uniwersyteckie w dziedzinie medycyny w okresie między dniem 28 stycznia 1980 r. a 31 grudnia 1984 r., do których będzie dołączone zaświadczenie wystawione przez właściwe władze włoskie stwierdzające:

- że osoby, których to dotyczy, zdały test specjalistyczny wprowadzony przez właściwe władze włoskie w celu ustalenia, że posiadana przez nie wiedza i umiejętności są na poziomie porównywalnym z poziomem osób, które posiadają kwalifikacje wymienione dla Włoch w załączniku A:
- że rzeczywiście legalnie wykonywały jako podstawową działalność we Włoszech jeden z zawodów wyszczególnionych w art. 5 dyrektywy 78/687/EWG co najmniej przez trzy kolejne lata w okresie pięciu lat przez wydaniem tego zaświadczenia;
- oraz że są uprawnione do wykonywania lub rzeczywiście wykonują legalnie jako podstawową działalność zawody, o których mowa w art. 5 dyrektywy 78/687/EWG, z zachowaniem tych samych warunków, co osoby posiadające kwalifikacje wymienionych dla Włoch w załączniku A do niniejszej dyrektywy.

Wymóg dotyczący przystąpienia do testu wymienionego w akapicie pierwszym zostaje zawieszony w przypadku osób, które ukończyły z powodzeniem co najmniej trzy lata studiów, co jest poświadczone przez właściwe władze jako równoważne z kształceniem, o którym mowa w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG.”;

8) odniesienia w art. 3 i 5 należy rozumieć jako odniesienia odpowiednio do załączników A i B;

9) dodaje się następujące artykuły:

„*Artykuł 23a*

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które przyjmują w sprawach przyznawania dyplomów, świadectw i innych dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Komisja opublikuje właściwe zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, wymieniając nazwy przyjęte przez Państwa Członkowskie dla kwalifikacji zdobytych w trakcie kształcenia oraz, w przypadku gdy ma to zastosowanie, dla odpowiadającego im tytułu zawodowego.

Artykuł 23b

Każde Państwo Członkowskie uzna za wystarczające w odniesieniu do obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą nie odpowiadają nazwom wymienionym dla tych Państw Członkowskich w tej dyrektywie, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji przyznane przez te Państwa Członkowskie wraz z towarzyszącym im zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub organy. Zaświadczenie stwierdzi, że dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały przyznane po ukończeniu kształcenia i szkolenia zgodnych z przepisami niniejszej dyrektywy i są traktowane przez przyznające je Państwo Członkowskie za równoważne z tymi, które są w niej wymienione.

Artykuł 23c

Państwa Członkowskie zbadają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, uzyskane przez osobę posiadającą poza obszarem Unii Europejskiej w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały uznane w jakimś Państwie Członkowskim, jak też kształcenie odbyte i/lub kwalifikacje zawodowe uzyskane w Państwie Członkowskim. Państwo Członkowskie wyda decyzję w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.

Artykuł 23d

W przypadku odrzucenia wniosku, Państwa Członkowskie należycie przedstawią powody swoich decyzji w sprawie wniosków o uznanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Osoby składające wnioski będą mieć prawo do odwołania się do sądów na mocy prawa krajowego. Prawo do odwołania również obowiązuje w przypadku niepodjęcia decyzji w przewidzianym okresie.”

- 10) dodaje się załączniki A i B znajdujące się w załączniku II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 6

W art. 1 ust. 1 dyrektywy 78/687/EWG wyrazy „określone w art. 3 tej samej dyrektywy” zastępuje się wyrazami „określone w załączniku A do tej dyrektywy”.

Sekcja 2.3

Lekarze weterynarii

Artykuł 7

Do dyrektywy 78/1026/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wyrazy „w art. 3” zastępuje się wyrazami „w Załączniku”;
- 2) uchyla się art. 3;
- 3) odniesienia do art. 3 należy rozumieć jako odniesienia do Załącznika;
- 4) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które przyjmują w sprawie przyznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Komisja opublikuje stosowne zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, wymieniając nazwy przyjęte przez Państwa Członkowskie dla kwalifikacji zdobytych w trakcie kształcenia oraz, w przypadku, gdy ma to zastosowanie, dla odpowiadającego im tytułu zawodowego.

Artykuł 17b

Każde Państwo Członkowskie uzna za wystarczające w odniesieniu do obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą nie odpowiadają nazwom wymienionym dla tych Państw Członkowskich w tej dyrektywie, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji przyznane przez te Państwa Członkowskie wraz z towarzyszącym im zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub organy. Zaświadczenie stwierdzi, że dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały przyznane po ukończeniu kształcenia i szkolenia spełniających przepisy niniejszej dyrektywy i są traktowane przez przyznające je Państwo Członkowskie za równoważne z tymi, które są w niej wymienione.

Artykuł 17c

Państwa Członkowskie zbadają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, uzyskane przez osobę posiadającą poza obszarem Unii Europejskiej w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały uznane w jakimś Państwie Członkowskim, jak też kształcenie odbyte i/lub kwalifikacje zawodowe uzyskane w Państwie Członkowskim. Państwo Członkowskie wyda decyzję w ciągu

trzech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.

Artykuł 17d

W przypadku odrzucenia wniosku, Państwa Członkowskie należycie przedstawią powody swoich decyzji w sprawie wniosków o uznanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Osoby składające wnioski będą mieć prawo do odwołania się do sądów na mocy prawa krajowego. Prawo do odwołania również obowiązuje w przypadku niepodjęcia decyzji w przewidzianym okresie.”;

- 5) Dodaje się Załącznik znajdujący się w załączniku III do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 8

W art. 1 ust. 1 dyrektywy 78/1027/EWG wyrazy „określone w art. 3 dyrektywy 78/1026/EWG” zastępuje się wyrazami „określone w Załączniku do dyrektywy 78/1026/EWG”.

Sekcja 2.4

Położne

Artykuł 9

Do dyrektywy 80/154/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 1 wyrazy „wymienione w art. 3” zastępuje się wyrazami „wymienione w Załączniku”;
- 2) w art. 2 ust. 1 tiret czwarte i piąte wyrazy „określone w art. 3 dyrektywy 77/452/EWG” zastępuje się wyrazami „określone w Załączniku do dyrektywy 77/452/EWG”.
- 3) uchyla się art. 3;
- 4) odniesienia do art. 3 należy rozumieć jako odniesienia do Załącznika;
- 5) dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 19a

Państwa Członkowskie powiadają Komisję o przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które przyjmują w sprawach przyznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Komisja opublikuje właściwe zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, wymieniając nazwy przyjęte przez

Państwa Członkowskie dla kwalifikacji zdobytych w trakcie szkoleń oraz, w przypadku gdy ma to zastosowanie, dla odpowiadającego im tytułu zawodowego.

Artykuł 19b

Każde Państwo Członkowskie uzna za wystarczające w odniesieniu do obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą nie odpowiadają nazwom wymienionym dla tych Państw Członkowskich w tej dyrektywie, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji przyznane przez te Państwa Członkowskie wraz z towarzyszącym im zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub organy. Zaświadczenie stwierdzi, że dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały przyznane po ukończeniu kształcenia i szkolenia spełniających przepisy niniejszej dyrektywy i są traktowane przez przyznające je Państwo Członkowskie za równorzędne z tymi, które są w niej wymienione.

Artykuł 19c

Państwa Członkowskie zbadają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, uzyskane przez osobę posiadającą poza obszarem Unii Europejskiej w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały uznane w jakimś Państwie Członkowskim, jak też kształcenie odbyte i/lub kwalifikacje zawodowe uzyskane w jakimś Państwie Członkowskim. Państwo Członkowskie wyda decyzję w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.

Artykuł 19d

W przypadku odrzucenia wniosku, Państwa Członkowskie należycie przedstawią powody swoich decyzji w sprawie wniosków o uznanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Osoby składające wnioski będą mieć prawo do odwołania się do sądów zgodnie z prawem krajowym. Prawo do odwołania również obowiązuje w przypadku nie podjęcia decyzji w przewidzianym okresie.”

- 6) dodaje się Załącznik znajdujący się w załączniku IV do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 10

Do dyrektywy 80/155/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 1 wyrazy „określone w art. 3” zastępuje się wyrazami „określone w Załączniku”;
- 2) w art. 1 ust. 2 tiret drugie wyrazy „określone w art. 3 dyrektywy 77/452/EWG” zastępuje się wyrazami „określone w Załączniku do dyrektywy 77/452/EWG”.

Sekcja 2.5

Architekci

Artykuł 11

Do dyrektywy 85/384/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 6

Państwa Członkowskie zbadają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, uzyskane przez osobę posiadającą poza obszarem Unii Europejskiej w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały uznane w Państwie Członkowskim, jak też kształcenie odbyte i/lub kwalifikacje zawodowe uzyskane w Państwie Członkowskim. Państwo Członkowskie wyda decyzję w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.

Artykuł 6a

W przypadku odrzucenia wniosku, Państwa Członkowskie należycie przedstawią powody swoich decyzji w sprawie wniosków o uznanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Osoby składające wnioski będą mieć prawo do odwołania się do sądów na mocy prawa krajowego. Prawo do odwołania również obowiązuje w przypadku nie podjęcia decyzji w przewidzianym okresie.”

- 2) uchyla się art. 15;
- 3) w art. 24 ust. 1 wyrazy „na mocy art. 17 i 18” zastępuje się wyrazami „na mocy art. 17 i 18 w przypadku podejmowania działalności gospodarczej i stosownie do art. 22 w przypadku świadczenia usług”.

Sekcja 2.6

Farmaceuci

Artykuł 12

W art. 2 dyrektywy 85/432/EWG dodaje się punkt w brzmieniu:

- „6) Jako środek przejściowy i w drodze odstępstwa od ust. 3 i 5, Włochy, których przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne nakazywały kształcenie, które nie zostało w pełni dostosowane do wymagań dotyczących kształcenia ustanowionego w

niniejszym artykule, w nieprzekraczalnym terminie ustanowionym w art. 5, mogą w dalszym ciągu stosować te przepisy w odniesieniu do podejmowania działalności gospodarczej i do osób, które rozpoczęły kształcenie w dziedzinie farmacji przed dniem 1 listopada 1993 r. i zakończyły je przed dniem 1 listopada 2001 r.

Każde przyjmujące Państwo Członkowskie będzie uprawnione do wymagania, aby osoby posiadające dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji z farmacji, przyznanych we Włoszech po ukończeniu kształcenia rozpoczętego przed dniem 1 listopada 2003 r., przedstawili, wraz ze swoimi kwalifikacjami, zaświadczenie stwierdzające, że przez co najmniej trzy kolejne lata w okresie pięciu lat przed wystawieniem zaświadczenia rzeczywiście i legalnie wykonywali działalność w jednym z zawodów, określonych w art. 1 ust. 2 w zakresie, w jakim działalność jest regulowana we Włoszech.”.

Artykuł 13

Do dyrektywy 85/433/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wyrazy „określone w art. 4” zastępuje się wyrazami „określone w Załączniku”;
- 2) uchyla się art. 3;
- 3) uchyla się art. 4;
- 4) odniesienia do art. 4 należy rozumieć jako odniesienia do Załącznika;
- 5) dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 18a

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które przyjmują w sprawach przyznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Komisja opublikuje właściwe zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, wymieniając nazwy przyjęte przez Państwa Członkowskie dla kwalifikacji zdobytych w trakcie kształcenia oraz, w przypadku, gdy ma to zastosowanie, dla odpowiadającego im tytułu zawodowego.

Artykuł 18b

Każde Państwo Członkowskie uzna za wystarczające w odniesieniu do obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą nie odpowiadają nazwom wymienionym dla tych Państw Członkowskich w tej dyrektywie, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji przyznane przez te Państwa Członkowskie wraz z towarzyszącym im zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub organy. Zaświadczenie stwierdzi, że dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały przyznane po ukończeniu kształcenia i szkolenia zgodnych z przepisami niniejszej dyrektywy i są

traktowane przez przyznające je Państwo Członkowskie za równoważne z tymi, które są w niej wymienione.

Artykuł 18c

Państwa Członkowskie zbadają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, uzyskane przez osobę posiadającą poza obszarem Unii Europejskiej w przypadku gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały uznane w jakimś Państwie Członkowskim, jak też kształcenie odbyte i/lub kwalifikacje zawodowe uzyskane w jakimś Państwie Członkowskim. Państwo Członkowskie wyda decyzję w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.

Artykuł 18d

W przypadku odrzucenia wniosku, Państwa Członkowskie należycie przedstawią powody swoich decyzji w sprawie wniosków o uznanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Osoby składające wnioski będą mieć prawo do odwołania się do sądów na mocy prawa krajowego, zgodnie z decyzji w przewidzianym okresie. Prawo do odwołania również obowiązuje w przypadku nie podjęcia decyzji w przewidzianym okresie.”

- 6) dodaje się Załącznik znajdujący się w załączniku V do niniejszej dyrektywy.

Sekcja 2.7

Lekarze

Artykuł 14

Do dyrektywy 93/16/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wyrazy „wymienione w art. 3” zastępuje się wyrazami „wymienione w załączniku A”;
- 2) uchyla się art. 3;
- 3) tytuł rozdziału II otrzymuje brzmienie:
„Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalności lekarskich”;
- 4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Każde Państwo Członkowskie posiadające w tej dziedzinie przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne uzna dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalności lekarskich, przyznanych obywatelom Państw Członkowskich przez inne Państwa Członkowskie zgodnie z art. 24, 25, 26 i 29, które są wymienione w załącznikach B i C, przyznając takim kwalifikacjom to samo znaczenie na swoim terytorium jak dyplomom, świadectwom i innym dokumentom potwierdzającym posiadanie kwalifikacji, które samo przyznaje.”

- 5) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji określone w art. 4 to te, które zostały przyznane przez właściwe władze lub organy wymienione w załączniku B, i które odpowiadają, do celów związanych z odpowiednim szkoleniem specjalistycznym, kwalifikacjom wymienionym w załączniku C odnośnie tych Państw Członkowskich, w których szkolenie takie istnieje.”

- 6) uchyla się tytuł rozdziału III oraz art. 6 i 7;

- 7) w art. 8:

- a) do ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Uwzględni także ich doświadczenie zawodowe, dodatkowe kształcenie i ustawiczne kształcenie w zakresie medycyny.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwe władze lub organy przyjmującego Państwa Członkowskiego, po zweryfikowaniu zakresu i czasu trwania kształcenia zainteresowanej osoby w oparciu o przedstawione dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, odbytego dodatkowego kształcenia i ustawicznego kształcenia w zakresie medycyny poinformują ją o okresie dodatkowego wymaganego kształcenia i zakresie, jaki obejmuje.”

- c) dodaje się następujący ustęp:

„4. Państwo Członkowskie podejmie decyzję w terminie czterech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.”

- 8) w art. 9 dodaje się następujący ustęp:

„2a. Państwa Członkowskie uznają dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalności lekarskich przyznane w Hiszpanii lekarzom, którzy odbyli przeszkolenia specjalistyczne przed dniem 1 stycznia 1995 r., które nie były zgodne z wymogami dotyczącymi specjalizacji ustanowionymi w art. 24-27, jeśli dowody zostaną przedstawione łącznie z zaświadczeniem przyznanym przez właściwe władze w Hiszpanii poświadczającym fakt zdania przez zainteresowaną

osobę testu sprawdzającego szczególne kwalifikacje zawodowe, organizowanego w związku ze specjalnymi środkami prawnymi przewidzianymi w królewskim dekreście 1497/99 w celu weryfikacji, czy zainteresowana osoba posiada wiedzę i kwalifikacje porównywalne z posiadanymi przez lekarzy, którzy posiadają specjalizacje lekarskie określone, w przypadku Hiszpanii, w art. 5 ust. 3 oraz w art. 7 ust. 2.”

9) w art. 23 dodaje się następujący ustęp:

„6. Kształcenie ustawiczne zapewni, zgodnie z regulacjami obowiązującymi w każdym Państwie Członkowskim, że osoby, które ukończyły studia będą mogły nadażać za postępem w medycynie.”

10) w art. 24 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) będzie wymagać pomyślnego ukończenia sześciolletnich studiów w ramach kształcenia określonego w art. 23, w trakcie których zostanie nabyta właściwa wiedza w zakresie medycyny ogólnej;”

11) art. 26 i 27 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 26

Państwa Członkowskie posiadające w tej dziedzinie przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne zagwarantują, że minimalne okresy szkoleń specjalistycznych nie mogą być krótsze od okresów przewidzianych w załączniku C dla każdego szkolenia. Taki minimalny okres szkolenia zostanie zmieniony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 44a ust. 3.”

12) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 30

Każde Państwo Członkowskie, które prowadzi pełne kształcenie określone w art. 23, na swoim własnym terytorium ustanowi specjalne kształcenie w zakresie medycyny rodzinnej spełniające wymagania co najmniej tak samo rygorystyczne, jak ustanowione w art. 31 i 32, w taki sposób, aby pierwsze dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji przyznane po ukończeniu kursu zostały wydane nie później niż 1 stycznia 2006 r.”

13) w art. 31 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) będzie to pełnowymiarowy kurs, trwający co najmniej trzy lata, i odbywać się będzie pod nadzorem właściwych władz i organów.”

14) art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy kurs kształcenia określony w art. 23, obejmuje praktyczne kształcenie w uznanym szpitalu lub przychodni wyposażonej we właściwy sprzęt i świadczącej usługi w zakresie medycyny ogólnej lub w zatwierdzonym gabinecie

lekarza ogólnego lub innym uznanym ośrodku, w którym lekarze świadczą podstawową opiekę zdrowotną, czas trwania kształcenia może być wliczony, z zastrzeżeniem maksymalnego okresu jednego roku, do okresu ustanowionego w ust. 1 lit. b). Możliwość ta będzie dostępna jedynie dla Państwa Członkowskiego, w którym dnia 1 stycznia 2001 r. okres specjalnego kształcenia w praktyce lekarza ogólnego wynosi dwa lata.

W przypadku, gdy Komisja odnotuje, że dla Państwa Członkowskiego, gdy ten ustęp jest stosowany, wynikają większe trudności odnoszące się do poziomu kształcenia wskazanego w ust. 1 lit. b), przyjmie opinię Komitetu Wyższych Urzędników ds. Zdrowia Publicznego, ustanowionego decyzją Rady 75/365/EWG* i poinformuje Parlament Europejski oraz Radę. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, gdzie właściwe, propozycje mające na celu większą koordynację okresu specjalnego kształcenia w zakresie medycyny ogólnej.

* Dz.U. nr L 167 z 30.06.1975, str. 19.”

- 15) w art. 34 ust. 1 tiret drugie „60%” zastępuje się „50%”;
- 16) odniesienia do art. 3, 6, 7 i 27 należy rozumieć jako odniesienia odpowiednio do załącznika A, art. 4, art. 5 i art. 26;
- 17) dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 42a

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które przyjmują odnośnie przyznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Komisja opublikuje właściwe zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* wymieniając nazwy przyjęte przez Państwa Członkowskie dla kwalifikacji zdobytych w trakcie kształcenia oraz, w przypadku, gdy ma to zastosowanie, dla odpowiadającego im tytułu zawodowego.

Artykuł 42b

Każde Państwo Członkowskie uznaje za wystarczające w odniesieniu obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą nie odpowiadają nazwom wymienionym dla tych Państw Członkowskich w tej dyrektywie, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji przyznane przez te Państwa Członkowskie wraz z towarzyszącym im zaświadczeniem wydanym przez właściwe władze lub organy. Zaświadczenie stwierdzi, że dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały przyznane po ukończeniu kształcenia i szkolenia zgodnych z przepisami niniejszej dyrektywy i są traktowane przez przyznające je Państwo Członkowskie za równoważne z tymi, które są w niej wymienione.

Artykuł 42c

Państwa Członkowskie zbadają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, uzyskane przez osobę posiadającą poza obszarem Unii Europejskiej w przypadku, gdy te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji zostały uznane w Państwie Członkowskim, jak też kształcenie odbyte i/lub kwalifikacje zawodowe uzyskane w Państwie Członkowskim. Państwo Członkowskie wyda decyzję w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku przez osobę składającą wniosek wraz z pełną uzupełniającą dokumentacją.

Artykuł 42d

W przypadku odrzucenia wniosku, Państwa Członkowskie należycie przedstawią powody swoich decyzji w sprawie wniosków o uznanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Osoby składające wnioski będą mieć prawo do odwołania się do sądów na mocy prawa krajowego. Prawo do odwołania również obowiązuje w przypadku niepodjęcia decyzji w przewidzianym okresie.”

- 18) w art. 44a wprowadza się następujące zmiany:
- a) nie dotyczy tekstu w języku angielskim;
 - b) ust. 2 uchyla się
- 19) dodaje się załączniki A, B i C znajdujące się w załączniku VI do niniejszej dyrektywy;

SEKCJA 3

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 15

Najpóźniej w dniu 1 stycznia 2008 r. Komisja złoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stanu stosowania art. 1 pkt 1 i 2 w Państwach Członkowskich.

Po dokonaniu wszystkich koniecznych przesłuchań, Komisja przedstawi konkluzje dotyczące wszelkich zmian dotychczasowych regulacji w art. 1 pkt 1 i 2. Jeśli okaże się to konieczne, Komisja przedłoży także propozycje dotyczące poprawek dotychczasowych regulacji.

Artykuł 16

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 2003 r. i niezwłocznie powiadają o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 17

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 18

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 maja 2001 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Rady

A. LINDH

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie pielęgniarstwa (ogólnego)

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/ België/Belgien	1. Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster - Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e) - Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) 2. Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde - Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère) - Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) 3. Brevet van verpleegassistent(e) - Brevet d'hospitalier(ère) - Brevet einer Pflegeassistentin	1) De erkende opleidingsinstituten/ les établissements d'enseignement reconnus/die anerkannten Ausbildungsanstalten 2) De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/die zuständigen ‚Prüfungsausschüsse der Deutschsprachigen Gemeinschaft‘	
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet	
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	
Ελλάς	1) Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μιου Αθηνών 2) Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3) Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4) Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5) Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6) Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1) Πανεπιστήμιο Αθηνών 2) Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3) Υπουργείο Εθνικής Άμυνας 4) Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5) Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6) ΚΑΤΕΕ Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	Ministerio de Educación y Cultura/El rector de una Universidad	
France	1) Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) 2) Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret n° 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	
Luxembourg	1) Diplôme d'Etat d'infirmier 2) Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'Education nationale, de la Formation professionnelle et des Sports	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Nederland	1) diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2) diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3) diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4) diploma beroepsonderwijs verpleegkundige - Kwalificatieniveau 4 5) diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige – Kwalificatieniveau 5	1) Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2) Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3) Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4) Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5) Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	
Österreich	1. Diplom als ‚Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester/Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger‘ 2. Diplom als ‚Diplomierte Krankenschwester/ Diplomierter Krankenpfleger‘	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	
Suomi/Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto / sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK) / yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveystieteiden oppilaitokset / hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut / yrkeshögskolor	
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various'	

ZALĄCZNIK II

„ZALĄCZNIK A

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie dentystyki

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/ België/Belgi en	-Diploma van tandarts -Diplôme de licencié en science den-taire	1) De universiteiten/les universités 2) De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden	
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο	
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una Universidad	
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités	
Ireland	Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) / Bachelor of Dental Surgery (BDS) / Licentiate in Dental Surgery (LDS)	Universities / Royal College of Surgeons in Ireland	
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio dell'odontoiatria e protesi dentaria
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat	
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde	
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde“	Medizinische Fakultät der Universität	
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	Faculdade / Institutos Superiores	
Suomi/Finla nd	Hammaslääketieteen liseniaatin tutkinto / odontologie licentiatexamen	1) Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2) Oulun yliopisto 3) Turun yliopisto	Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä / Beslut av Rättsskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring
Sverige	Tandläkarexamen	Universitetet i Umeå Universitetet i Göteborg Karolinska Institutet Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
United Kingdom	Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) / Licentiate in Dental Surgery	Universities / Royal Colleges”	

ZAŁĄCZNIK B

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalności dentystycznych

1. Ortodoncja

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/ België/Belgien	–		
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	
Deutschland	Fachzahnärztliche	Anerkennung für Kieferorthopädie Landeszahnärztekammer	
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	1) Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2) Νομαρχία	
España	–		
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	
Italia	–		
Luxemboug	–		
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	
Österreich	–		
Portugal	–		
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito / specialtandläkarexamen, tandreglering	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Oulun yliopisto 3. Turun yliopisto	
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	

2. Chirurgia jamy ustnej

Państwo	Tytuł kwalifikacji	Organ przyznający	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/ België/Belgien	–		
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής	1) Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2) Νομαρχία	

Państwo	Tytuł kwalifikacji	Organ przyznający	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
España	–		
France	–		
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	
Italia	–		
Luxembourg	–		
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	
Österreich	–		
Portugal	–		
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkäriin tutkinto, suu- ja leukakirurgia / specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Oulun yliopisto 3. Turun yliopisto	
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose'	

ZALĄCZNIK III

„ZALĄCZNIK

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie weterynarii

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/ België/Belgien	- Diploma van dierenarts - Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	1) De universiteiten/les universités 2) De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole	
Deutschland	Deutschland Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule	
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας	
España	Titulo de Licenciado en Veterinaria	Ministerio de Educación y Cultura/ El rector de una Universidad	
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire		
Ireland	1) Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) 2) Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)		
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat	
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig /veeartsenijkundig examen		
Österreich	1. Diplom-Tierarzt 2. Magister medicinae veterinariae	Universität	1. Doktor der Veterinärmedizin 2. Doctor medicinae veterinariae 3. Fachtierarzt
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade	
Suomi/Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto / veterinärmedicinen licentiatexamen	Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet	

Państwo	Tytuł kwalifikacji	Organ przyznający	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Landbruksuniversitet	
United Kingdom	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London” 	

ZAŁĄCZNIK IV

„ZAŁĄCZNIK

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie położnictwa

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/ België/Belgi en	- Diploma van vroedvrouw/ - Diplôme d'accoucheuse	1) De erkende opleidingsinstituten/les établissements d'enseignement 2) De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	
Danmark	Bevis for bestået jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	
Ελλάς	1) Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2) Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3) Πτυχίο Μαιας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	
España	Título de matrona / asistente obstétrico (matrona) / enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	
Italia	Diploma d'ostetrica	Schools recognised by State	
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'Education nationale, de la Formation professionnelle et des Sports	
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	
Österreich	Hebammen-Diplom	Hebammenakademie / Bundeshebammenlehranstalt	
Portugal	1) Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2) Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3) Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Suomi/Finland	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kätilön tutkinto / barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK) / yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Terveystieteiden tutkimuskeskukset / hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut / yrkeshögskolor 	
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various”	

ZAŁĄCZNIK V

„ZAŁĄCZNIK

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
Belgique/ België/Belgi en	- Diploma van apotheker - Diplôme de pharmacien	1) De universiteiten / les universités 2) De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap / le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française
	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση
España	Título de licenciado en farmacia	Ministerio de Educación y Cultura / El rector de una Universidad
France	Diplôme d'Etat de pharmacien/Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist	
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades
Suomi/Finla nd	Proviisorin tutkinto / provisorexamen	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist"	

ZAŁĄCZNIK VI

„ZAŁĄCZNIK A

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie medycyny

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/ België/Belgi en	Diploma van arts Diplôme de docteur en médecine	1. De universiteiten/les universités 2. De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	1. Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og 2. Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen
Deutschland	1. Zeugnis über die Ärztliche Prüfung 2. Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden	1. Bescheinigung über die Ableistung der Tätigkeit als Arzt im Praktikum 2. –
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	1) Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου 2) Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου	
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	Ministerio de Educación y Cultura/ El rector de una Universidad	
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités	
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde	
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer	
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde
Suomi/Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto / medicine licentiatexamen	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta / examensbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience

ZALĄCZNIK B

Tytuły dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie specjalności lekarskich

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł	Świadectwo towarzyszące kwalifikacjom
Belgique/ België/Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Countryesärztekammer	
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. 3. 4. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins	
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	
Italia	Diploma di medico specialista	Università	
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	1. Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst 2. Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst 3. Huisarts en Verpleeghuisarts Registratie Commissie (HVRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	
Österreich	Facharztdiplom	Österreichische Ärztekammer	
Portugal	1. Grau de assistente e/ou 2. Título de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	
Suomi/Finland	Erikoislääkäarin tutkinto / specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	

ZAŁĄCZNIK C

Nazwy szkoleń specjalistycznych w zakresie medycyny

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
anestezjologia		
Minimalny okres szkolenia: 3 lata		
Belgique/België/ Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	
Danmark	Anæstesiologi	
Deutschland	Anästhesiologie	
Ελλάς	Αναισθησιολογία	
España	Anestesiología y Reanimación	
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	
Ireland	Anaesthesia	
Italia	Anestesia e rianimazione	
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	
Nederland	Anesthesiologie	
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	
Portugal	Anestesiologia	
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito / anesthesiologi och intensivvård	
Sverige	Anestesi och intensivvård	
United Kingdom	Anaesthetics	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
chirurgia ogólna		
Minimalny okres szkolenia: 5 lat		
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie/heelkunde	
Danmark	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme	
Deutschland	Chirurgie	
Ελλάς	Χειρουργική	
España	Cirurgía general y del aparato digestivo	
France	Chirurgie générale	
Ireland	General surgery	
Italia	Chirurgia generale	
Luxembourg	Chirurgie générale	
Nederland	Heelkunde	
Österreich	Chirurgie	
Portugal	Cirurgia geral	
Suomi/Finland	Yleiskirurgia / allmän kirurgi	
Sverige	Kirurgi	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
United Kingdom	General surgery	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

neurochirurgia

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Neurochirurgie	
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	
Deutschland	Neurochirurgie	
Ελλάς	Νευροχειρουργική	
España	Neurocirugía	
France	Neurochirurgie	
Ireland	Neurological surgery	
Italia	Neurochirurgia	
Luxembourg	Neurochirurgie	
Nederland	Neurochirurgie	
Österreich	Neurochirurgie	
Portugal	Neurocirurgia	
Suomi/Finland	Neurokirurgia / Neurokirurgi	
Sverige	Neurokirurgi	
United Kingdom	Neurosurgery	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

położnictwo i ginekologia

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Gynécologie – obstétrique/gynaecologie en verloskunde	
Danmark	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp	
Deutschland	Frauenheilkunde und Geburtshilfe	
Ελλάς	Μαιευτική-Γυναικολογία	
España	Obstetricia y ginecología	
France	Gynécologie – obstétrique	
Ireland	Obstetrics and gynaecology	
Italia	Ginecologia e ostetricia	
Luxembourg	Gynécologie – obstétrique	
Nederland	Verloskunde en gynaecologie	
Österreich	Frauenheilkunde und Geburtshilfe	
Portugal	Ginecologia e obstetrícia	
Suomi/Finland	Naistentaudit ja synnytykset / kvinnosjukdomar och förlossningar	
Sverige	Obstetrik och gynekologi	
United Kingdom	Obstetrics and gynaecology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

Medycyna ogólna (choroby wewnętrzne)

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Médecine interne/inwendige geneeskunde	
Danmark	Intern medicin	
Deutschland	Innere Medizin	
Ελλάς	Παθολογία	
España	Medicina interna	
France	Médecine interne	
Ireland	General medicine	
Italia	Medicina interna	
Luxembourg	Médecine interne	
Nederland	Inwendige geneeskunde	
Österreich	Innere Medizin	
Portugal	Medicina interna	
Suomi/Finland	Sisätaudit / inre medicin	
Sverige	Internmedicin	
United Kingdom	General (internal) medicine	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

okulistyka

Minimalny okres szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien	Ophtalmologie/oftalmologie	
Danmark	Oftalmologi eller øjensygdomme	
Deutschland	Augenheilkunde	
Ελλάς	Οφθαλμολογία	
España	Oftalmología	
France	Ophtalmologie	
Ireland	Ophthalmology	
Italia	Oftalmologia	
Luxembourg	Ophtalmologie	
Nederland	Oogheelkunde	
Österreich	Augenheilkunde und Optometrie	
Portugal	Oftalmologia	
Suomi/Finland	Silmätaudit / ögonsjukdomar	
Sverige	Ögonsjukdomar (oftalmologi)	
United Kingdom	Ophthalmology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

otorynolaryngologia

Minimalny okres szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien	Oto-rhino-laryngologie/ otorhinolaryngologie	
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	
Deutschland	Hals-Nase-Ohrenheilkunde	
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	
España	Otorrinolaringología	
France	Oto-rhino-laryngologie	
Ireland	Otolaryngology	
Italia	Otorinolaringoiatria	
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	
Nederland	keel-, neus- en oorheelkunde	
Österreich	Hals-, Nase- und Ohrenkrankheiten	
Portugal	Otorrinolaringologia	
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit / öron-, näs- och halssjukdomar	
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	
United Kingdom	Otolaryngology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

pediatria

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Pédiatrie/pediatrie	
Danmark	Pædiatri eller sygdomme hos børn	
Deutschland	Kinderheilkunde	
Ελλάς	Παιδιατρική	
España	Pediatría sus áreas específicas	
France	Pédiatrie	
Ireland	Paediatrics	
Italia	Pediatria	
Luxembourg	Pédiatrie	
Nederland	Kindergeneeskunde	
Österreich	Kinder- und Jugendheilkunde	
Portugal	Pediatria	
Suomi/Finland	Lastentaudit / barnsjukdomar	
Sverige	Barn- och ungdomsmedicin	
United Kingdom	Paediatrics	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

medycyna układu oddechowego

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Pneumologie	
Danmark	Medicinske lungesygdomme	
Deutschland	Pneumologie	
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	
España	Neumología	
France	Pneumologie	
Ireland	Respiratory medicine	
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	
Luxembourg	Pneumologie	
Nederland	Longziekten en tuberculose	
Österreich	Lungenkrankheiten	
Portugal	Pneumologia	
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia / lungsjukdomar och allergologi	
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	
United Kingdom	Respiratory medicine	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

urologia

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Urologie	
Danmark	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme	
Deutschland	Urologie	
Ελλάς	Ουρολογία	
España	Urología	
France	Urologie	
Ireland	Urology	
Italia	Urologia	
Luxembourg	Urologie	
Nederland	Urologie	
Österreich	Urologie	
Portugal	Urologia	
Suomi/Finland	Urologia / urologi	
Sverige	Urologi	
United Kingdom	Urology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

ortopedia

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	
Danmark	Ortopædisk kirurgi	
Deutschland	Orthopädie	
Ελλάς	Ορθοπαιδική	
España	Traumatología y cirugía ortopédica	
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	
Ireland	Orthopaedic surgery	
Italia	Ortopedia e traumatologia	
Luxembourg	Orthopédie	
Nederland	Orthopedie	
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	
Portugal	Ortopedia	
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia / ortopedi och traumatologi	
Sverige	Ortopedi	
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

anatomia patologiczna

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Anatomie pathologique/pathologische anatomie	
Danmark	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser	
Deutschland	Pathologie	
Ελλάς	Παθολογική Ανατομική	
España	Anatomía patológica	
France	Anatomie et cytologie pathologiques	
Ireland	Morbid anatomy and histopathology	
Italia	Anatomia patologica	
Luxembourg	Anatomie pathologique	
Nederland	Pathologie	
Österreich	Pathologie	
Portugal	Anatomia patológica	
Suomi/Finland	Patologia / patologi	
Sverige	Klinisk patologi	
United Kingdom	Histopathology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

neurologia

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Neurologie	
Danmark	Neuromedicin eller medicinske nervesygdomme	
Deutschland	Neurologie	
Ελλάς	Νευρολογία	
España	Neurología	
France	Neurologie	
Ireland	Neurology	
Italia	Neurologia	
Luxembourg	Neurologie	
Nederland	Neurologie	
Österreich	Neurologie	
Portugal	Neurologia	
Suomi/Finland	Neurologia / neurologi	
Sverige	Neurologi	
United Kingdom	Neurology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

psychiatria

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Psychiatrie	
Danmark	Psykiatri	
Deutschland	Psychiatrie und Psychotherapie	
Ελλάς	Ψυχιατρική	
España	Psiquiatria	
France	Psychiatrie	
Ireland	Psychiatry	
Italia	Psichiatria	
Luxembourg	Psychiatrie	
Nederland	Psychiatrie	
Österreich	Psychiatrie	
Portugal	Psiquiatria	
Suomi/Finland	Psykiatria / psykiatri	
Sverige	Psykiatri	
United Kingdom	General psychiatry	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

radiologia diagnostyczna

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Radiodiagnostic/röntgendiagnose	
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	
Deutschland	Diagnostische Radiologie	
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	
España	Radiodiagnóstico	
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	
Ireland	Diagnostic radiology	
Italia	Radiodiagnostica	
Luxembourg	Radiodiagnostic	
Nederland	Radiologie	
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	
Portugal	Radiodiagnóstico	
Suomi/Finland	Radiologia / radiologi	
Sverige	Medicinsk radiologi	
United Kingdom	Clinical radiology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

radioterapia

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Radiothérapie-oncologie/radiotherapie-oncologie	
Danmark	Onkologi	
Deutschland	Strahlentherapie	
Ελλάς	Ακτινοθεραπευτική – Ογκολογία	
España	Oncología radioterápica	
France	Oncologie radiothérapique	
Ireland	Radiotherapy	
Italia	Radioterapia	
Luxembourg	Radiothérapie	
Nederland	Radiotherapie	
Österreich	Strahlentherapie/Radioonkologie	
Portugal	Radioterapia	
Suomi/Finland	Syöpätaudit / cancersjukdomar	
Sverige	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)	
United Kingdom	Clinical oncology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

biologia kliniczna

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien Danmark Deutschland Ελλάς España France Ireland Italia Luxembourg Nederland Österreich Portugal Suomi/Finland Sverige United Kingdom	Biologie clinique/klinische biologie Análisis clínicos Biologie médicale Patologia clinica Biologie clinique Medizinische Biologie Patologia clínica	
--	--	--

Państwo	Tytuł/nazwa.nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------------	----------------------

hematologia biologiczna

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien Danmark Deutschland Ελλάς España France Ireland Italia Luxembourg Nederland Österreich Portugal Suomi/Finland Sverige United Kingdom	Hématologie Hématologie biologique Hematologia clínica	
--	--	--

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

mikrobiologia-lekarska

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Klinisk mikrobiologi	
Deutschland	Mikrobiologie und Infektionsepidemiologie	
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	
France		
Ireland	Microbiology	
Italia	Microbiologia e virologia	
Luxembourg	Microbiologie	
Nederland	Medische microbiologie	
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	
Portugal		
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia / klinisk mikrobiologi	
Sverige	Klinisk bakteriologi	
United Kingdom	Medical microbiology and virology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

chemia biologiczna

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Klinisk biokemi	
Deutschland		
Ελλάς		
España	Bioquímica clínica	
France		
Ireland	Chemical pathology	
Italia	Biochimica clinica	
Luxembourg	Chimie biologique	
Nederland	Klinische chemie	
Österreich	Medizinische und chemische Labordiagnostik	
Portugal		
Suomi/Finland	Kliininen kemia / klinisk kemi	
Sverige	Klinisk kemi	
United Kingdom	Chemical pathology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

immunologia

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Klinisk immunologi	
Danmark		
Deutschland		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland		
Italia		
Luxembourg		
Nederland		
Österreich		
Portugal		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

chirurgia plastyczna

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	
Danmark		
Deutschland		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland		
Italia		
Luxembourg		
Nederland		
Österreich		
Portugal		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

chirurgia klatki piersiowej

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Chirurgie thoracique/heelkunde op de thorax	
Danmark	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme	
Deutschland	Herzchirurgie	
Ελλάς	Χειρουργική Θώρακος	
España	Cirurgía torácica	
France	Chirurgie thoracique et cardiovasculaire	
Ireland	Thoracic surgery	
Italia	Chirurgia toracica	
Luxembourg	Chirurgie thoracique	
Nederland	Cardio-thoracale chirurgie	
Österreich		
Portugal	Cirurgia cardiotorácica	
Suomi/Finland	Sydän- ja rintaelinkirurgia / hjärt- och thoraxkirurgi	
Sverige	Thoraxkirurgi	
United Kingdom	Cardo-thoracic surgery	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

chirurgia dziecięca

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien		
Danmark		
Deutschland	Kinderchirurgie	
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	
España	Cirurgía pediátrica	
France	Chirurgie infantile	
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Portugal	Cirurgia pediátrica	
Suomi/Finland	Lastenkirurgia / barnkirurgi	
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

chirurgia naczyń

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Chirurgie des vaisseaux/bloedvatenheelkunde	
Danmark	Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme	
Deutschland		
Ελλάς	Αγγειοχειρουργική	
España	Angiología y cirugía vascular	
France	Chirurgie vasculaire	
Ireland		
Italia	Chirurgia vascolare	
Luxembourg	Chirurgie vasculaire	
Nederland		
Österreich		
Portugal	Cirurgia vascular	
Suomi/Finland	Verisuonikirurgia / kärlkirurgi	
Sverige		
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

kardiologia

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Cardiologie	
Danmark	Kardiologi	
Deutschland		
Ελλάς	Καρδιολογία	
España	Cardiología	
France	Pathologie cardio-vasculaire	
Ireland	Cardiology	
Italia	Cardiologia	
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	
Nederland	Cardiologie	
Österreich		
Portugal	Cardiologia	
Suomi/Finland	Kardiologia / kardiologi	
Sverige	Kardiologi	
United Kingdom	Cardiology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

gastroenterologia

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Gastro-entérologie/gastroenterologie	
Danmark	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarm-sygdomme	
Deutschland		
Ελλάς	Γαστρεντερολογία	
España	Aparato digestivo	
France	Gastro-entérologie et hépatologie	
Ireland	Gastro-enterology	
Italia	Gastroenterologia	
Luxembourg	Gastro-entérologie	
Nederland	Gastro-enterologie	
Österreich		
Portugal	Gastrenterologia	
Suomi/Finland	Gastroenterologia / gastroenterologi	
Sverige	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi	
United Kingdom	Gastro-enterology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

reumatologia

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Rhumatologie/reumatologie	
Danmark	Reumatologi	
Deutschland		
Ελλάς	Ρευματολογία	
España	Reumatología	
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	
Italia	Reumatologia	
Luxembourg	Rhumatologie	
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Portugal	Reumatologia	
Suomi/Finland	Reumatologia / reumatologi	
Sverige	Reumatologi	
United Kingdom	Rheumatology	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

hematologia ogólna

Minimalny okres szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Hæmatologi eller blodsygdomme	
Deutschland		
Ελλάς	Αιματολογία	
España	Hematología y hemoterapia	
France		
Ireland	Haematology	
Italia	Ematologia	
Luxembourg	Hématologie	
Nederland		
Österreich		
Portugal	Imuno-hemoterapia	
Suomi/Finland	Kliininen hematologia / Klinisk hematologi	
Sverige	Hematologi	
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

endokrynologia

Minimalny okres szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland		
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	
España	Endocrinología y nutrición	
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	
Nederland		
Österreich		
Portugal	Endocrinologia	
Suomi/Finland	Endokrinologia / endokrinologi	
Sverige	Endokrina sjukdomar	
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

fizjoterapia

Minimalny okres szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien Danmark Deutschland Ελλάς España France Ireland Italia Luxembourg Nederland Österreich Portugal Suomi/Finland Sverige United Kingdom	Médecine physique et réadaptation/fysische geneeskunde en revalidatie Physikalische und Rehabilitative Medizin Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση Rehabilitación Rééducation et réadaptation fonctionnelles Medicina fisica e riabilitazione Rééducation et réadaptation fonctionnelles Revalidatiegeneeskunde Physikalische Medizin Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação Fysiatria / fysiatři Rehabiliteringsmedicin	
--	---	--

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

dentystyka

Minimalny okres szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien Danmark Deutschland Ελλάς España France Ireland Italia Luxembourg Nederland Österreich Portugal Suomi/Finland Sverige United Kingdom	 Estomatología Stomatologie Odontostomatologia Stomatologie Estomatologia	
--	--	--

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

neuropsychiatria

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Neuropsychiatrie	
Danmark		
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	
Ελλάς	Νευρολογία – Ψυχιατρική	
España		
France	Neuropsychiatrie	
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria	
Luxembourg	Neuropsychiatrie	
Nederland	Zenuw- en zielsziekten	
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	
Portugal		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

dermatologia i nauka o chorobach wenerycznych

Minimalny okres szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien	Dermato-vénérologie/dermato-venerologie	
Danmark	Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme	
Deutschland	Haut- und Geschlechtskrankheiten	
Ελλάς	Δερματολογία – Αφροδισιολογία	
España	Dermatología médico-quirúrgica y venereología	
France	Dermatologie et vénéréologie	
Ireland		
Italia	Dermatologia e venerologia	
Luxembourg	Dermato-vénérologie	
Nederland	Dermatologie en venerologie	
Österreich	Haut- und Geschlechtskrankheiten	
Portugal	Dermatovenereologia	
Suomi/Finland	Ihotaudit ja allergologia / hudsjukdomar och allergologi	
Sverige	Hud- och könssjukdomar	
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

radiologia

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien Danmark Deutschland Ελλάς España France Ireland Italia Luxembourg Nederland Österreich Portugal Suomi/Finland Sverige United Kingdom	Radiologie Ακτινολογία – Ραδιολογία Electrorradiología Electro-radiologie Radiologia Électroradiologie Radiologie Radiologie Radiologia	
--	---	--

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

medycyna tropikalna

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien Danmark Deutschland Ελλάς España France Ireland Italia Luxembourg Nederland Österreich Portugal Suomi/Finland Sverige United Kingdom	Tropical medicine Medicina tropicale Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene Medicina tropical Tropical medicine	
--	---	--

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

psychiatria dzieci i młodzieży

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Børne- og ungdomspsykiatri	
Deutschland	Kinder- und Jugendpsychiatrie und – psychotherapie	
Ελλάς	Παιδοψυχιατρική	
España		
France	Pédo-psychiatrie	
Ireland	Child and adolescent psychiatry	
Italia	Neuropsychiatria infantile	
Luxembourg	Psychiatrie infantile	
Nederland		
Österreich		
Portugal	Pedopsiquiatria	
Suomi/Finland	Lastenpsykiatria / barnpsykiatri	
Sverige	Barn- och ungdomspsykiatri	
United Kingdom	Child and adolescent psychiatry	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

geriatria

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Geriatrici eller alderdommens sygdomme	
Deutschland		
Ελλάς		
España	Geriatría	
France		
Ireland	Geriatrics	
Italia	Geriatría	
Luxembourg		
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		
Portugal		
Suomi/Finland	Geriatría / geriatri	
Sverige	Geriatrik	
United Kingdom	Geriatrics	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

choroby nerek

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme	
Deutschland		
Ελλάς	Νεφρολογία	
España	Nefrología	
France	Néphrologie	
Ireland	Nephrology	
Italia	Nefrologia	
Luxembourg	Néphrologie	
Nederland		
Österreich		
Portugal	Nefrologia	
Suomi/Finland	Nefrologia / nefrologi	
Sverige	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)	
United Kingdom	Renal medicine	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

choroby zakaźne

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Infektionsmedicin	
Deutschland		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Communicable diseases	
Italia	Malattie infettive	
Luxembourg		
Nederland		
Österreich		
Portugal		
Suomi/Finland	Infektiosairaudet / infektionssjukdomar	
Sverige	Infektionssjukdomar	
United Kingdom	Infectious diseases	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

medycyna społeczna

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Samfundsmedicin	
Deutschland	Öffentliches Gesundheitswesen	
Ελλάς	Κοινωνική Ιατρική	
España	Medicina preventiva y salud pública	
France	Santé publique et médecine sociale	
Ireland	Community medicine	
Italia	Igiene e medicina sociale	
Luxembourg	Santé publique	
Nederland	Maatschappij en gezondheid	
Österreich	Sozialmedizin	
Portugal		
Suomi/Finland	Terveydenhuolto / hälsövärd	
Sverige	Socialmedicin	
United Kingdom	Public health medicine	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

farmakologia

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Klinisk farmakologi	
Deutschland	Deutschland Pharmakologie und Toxikologie	
Ελλάς		
España	Farmacología clínica	
France		
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	
Italia		
Luxembourg		
Nederland		
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	
Portugal		
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito / klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	
Sverige	Klinisk farmakologi	
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

medycyna pracy

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Médecine du travail/arbeidsgeneeskunde	
Danmark	Arbejdsmedicin	
Deutschland	Arbeitsmedizin	
Ελλάς	Ιατρική της Εργασίας	
España		
France	Médecine du travail	
Ireland	Occupational medicine	
Italia	Medicina del lavoro	
Luxembourg	Médecine du travail	
Nederland	Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde	
Österreich	Arbeits- und Betriebsmedizin	
Portugal	Medicina do trabalho	
Suomi/Finland	Työterveyshuolto / företagshälsovård	
Sverige	Yrkes- och miljömedicin	
United Kingdom	Occupational medicine	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

alergologia

Minimalny okres szkolenia: 3 lata

Belgique/België/ Belgien		
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	
Deutschland		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	
España	Alergología	
France		
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	
Luxembourg		
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	
Österreich		
Portugal	Imuno-alergologia	
Suomi/Finland		
Sverige	Allergisjukdomar	
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

chirurgia gastroenterologiczna

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien	Chirurgie abdominale/heelkunde op het abdomen	
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsyg	
Deutschland		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		
Italia	Chirurgia dell'apparato digestivo	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Nederland		
Österreich		
Portugal		
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia / gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

medycyna jądrowa

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Médecine nucléaire/nucleaire geneeskunde	
Danmark	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin	
Deutschland	Nuklearmedizin	
Ελλάς	Πυρηνική Ιατρική	
España	Medicina nuclear	
France	Médecine nucléaire	
Ireland		
Italia	Medicina nucleare	
Luxembourg	Médecine nucléaire	
Nederland	Nucleaire geneeskunde	
Österreich	Nuklearmedizin	
Portugal	Medicina nuclear	
Suomi/Finland	Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede / klinisk fysiologi och nukleärmedicin	
Sverige		
United Kingdom	Nuclear medicine	

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

chirurgia szczękowo-twarzowa (podstawowe kształcenie medyczne)

Minimalny okres szkolenia: 5 lat

Belgique/België/ Belgien		
Danmark		
Deutschland		
Ελλάς		
España	Cirurgía oral y maxilofacial	
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie	
Ireland		
Italia	Chirurgia maxillo-facciale	
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale	
Nederland		
Österreich	Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie	
Portugal		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Państwo	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ nadający tytuł
---------	--------------------------	----------------------

chirurgia zębowa, jamy ustnej i szczękowo-twarzowa (podstawowe kształcenie medyczne i dentystyczne)

Minimalny okres szkolenia: 4 lata

Belgique/België/ Belgien	Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/stomatologie en mond-, kaak- en aangezichts chirurgie	
Danmark		
Deutschland	Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie	
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Oral and maxillo-facial surgery	
Italia		
Luxembourg	Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale	
Nederland		
Österreich		
Portugal		
Suomi/Finland	Suu- ja leukakirurgia / oral och maxillofacial kirurgi	
Sverige		
United Kingdom	Oral and maxillo-facial surgery”	